

Bilaga 2

Analysmaterial

Innehållsförteckning

1. Nytt hopp om fred i Colombia.....	5
1.1 Inledning.....	5
1.2 Det strukturella.....	5
1.3 Det underliggande.....	5
1.4 Det visuella.....	6
2. Colombia prövar nytt steg mot fred.....	6
2.1 Inledning.....	6
2.2 Det strukturella.....	7
2.3 Det underliggande.....	8
2.4 Det visuella.....	10
3. En hyllning till alla offer i Colombia.....	10
3.1 Inledning.....	10
3.2 Det strukturella.....	11
3.3 Det underliggande.....	11
3.4 Det visuella.....	12
4. Sverige hjälper till i Colombia.....	13
4.1 Inledning.....	13
4.2 Det strukturella.....	13
4.3 Det underliggande.....	14
4.4 Det visuella.....	14
5. Fredssamtal återupptas i Colombia.....	15
5.1 Inledning.....	15
5.2 Det strukturella.....	15
5.3 Det underliggande.....	15
5.4 Det visuella.....	16
6. Svensken flydde till Colombia.....	16
6.1 Inledning.....	16
6.2 Det strukturella.....	17
6.3 Det underliggande.....	18
6.4 Det visuella.....	18
7. De dödades i en lavin av lera.....	19
7.1 Inledning.....	19
7.2 Det strukturella.....	19
7.3 Det underliggande.....	20
7.4 Det visuella.....	21
8. Jordskred i Colombia dödade minst 200.....	21
8.1 Inledning.....	21
8.2 Det strukturella.....	22
8.3 Det underliggande.....	23
8.4 Det visuella.....	24
9. Fredens baksida i Colombia: kokainhandeln ökar dramatiskt (Knarkgäng lockelse för fattiga fiskare).....	24
9.1 Inledning.....	24
9.2 Det strukturella.....	26
9.3 Det underliggande.....	26
9.4 Det visuella.....	28
10. Regeringen sköter inte avtalet seriöst.....	28
10.1 Inledning.....	28

10.2 Det strukturella.....	29
10.3 Det underliggande.....	29
10.4 Det visuella.....	30
11. Turistbåt sjönk i reservoar i Colombia - 3 döda och 30 saknas hittills.....	31
11.1 Inledning.....	31
11.2 Det strukturella.....	31
11.3 Det underliggande.....	32
11.4 Det visuella.....	32
12. Smart om Colombia.....	33
12.1 Inledning.....	33
12.2 Det strukturella.....	33
12.3 Det underliggande.....	34
12.4 Det visuella.....	34
13. Vapenvila i Colombia.....	35
13.1 Inledning.....	35
13.2 Det strukturella.....	35
13.3 Det underliggande.....	35
13.4 Det visuella.....	36
14. Svår balansgång för påven i Colombia.....	36
14.1 Inledning.....	36
14.2 Det strukturella.....	36
14.3 Det underliggande.....	37
14.4 Det visuella.....	38
15. Rekordstort kokainbeslag i Colombia.....	38
15.1 Inledning.....	38
15.2 Det strukturella.....	39
15.3 Det underliggande.....	39
15.4 Det visuella.....	40
16. Fredssamtal i Colombia avbryts.....	40
16.1 Inledning.....	40
16.2 Det strukturella.....	40
16.3 Det underliggande.....	41
16.4 Det visuella.....	42
17. Colombia, Anderna och Panama.....	42
17.1 Inledning.....	42
17.2 Det strukturella.....	43
17.3 Det underliggande.....	43
17.4 Det visuella.....	44
18. Svensk man rånmördad i Colombia.....	45
18.1 Inledning.....	45
18.2 Det strukturella.....	45
18.3 Det underliggande.....	46
18.4 Det visuella.....	47
19. Colombia blir Nato-partner.....	47
19.1 Inledning.....	47
19.2 Det strukturella.....	48
19.3 Det underliggande.....	48
19.4 Det visuella.....	48
20. Unik chans för vänstern: Gerillamedlem kan bli president i Colombia.....	49
20.1 Inledning.....	49

20.2 Det strukturella.....	49
20.3 Det underliggande.....	50
20.4 Det visuella.....	51
21. Colombia gick till valurnorna.....	51
21.1 Inledning.....	51
21.2 Det strukturella.....	51
21.3 Det underliggande.....	52
21.4 Det visuella.....	52
22. Åtta döda efter explosion i Colombia.....	53
22.1 Inledning.....	53
22.2 Det strukturella.....	53
22.3 Det underliggande.....	53
22.4 Det visuella.....	55
Referenser se uppsatsens huvuddel.....	55

1. Nytt hopp om fred i Colombia

1.1 Inledning

Artikel på sidan 19 i Dagens Nyheter den 25 november 2016, utan bild, under källan TT- Reuters. Här berättar man för sina läsare, dagen efter undertecknandet av det historiska fredsavtalet om hur President Santos och FARC-gerillans ledare Rodrigo Londoño har undertecknat ett nytt fredsavtal som ska skickas vidare till parlamentet, efter att ett tidigare försök fått bakläxa i en folkomröstning. Man avslutar med att berätta att avtalet syftar till att få ett slut på en 52 år lång konflikt.

1.2 Det strukturella

Texten inleds med rubriken "Nytt hopp om fred i Colombia". Läsaren bjuds in av nyhetsvärdet i och med ordet "nytt" som berättar att händelsen är aktuell och därmed läsvärd. Bakgrunden till texten är att det under en längre tid varit krig i Colombia, vilket artikelförfattaren redogör för i textens sista mening. Det läsaren får veta först är att det nu finns hopp om fred. Man har alltså skapat ett slags baklängesnarrativ där man börjar med det mest aktuella kring händelsen och avslutar med bakgrunden. Elocutio uppfylls genom att man bygger narrativet på fyra, i sig fristående meningar som kan flyttas runt eller bytas ut. Denna modell kallas för tegelstensmodellen och är fördelaktig att använda i nyhetsrapportering där upprepad uppdatering är aktuell, förslagsvis på nyhetssajter på internet (Häger 2014, s. 78).

1.3 Det underliggande

Artikeln inleds genom att väcka mottagarens känslor. Man talar om "Ett nytt hopp om fred" och mottagaren känner medkänsla för de människor som levt med krig i över ett halvt sekel. För att komma överens om en ändring som rör två parter i en konflikt kan det vara bra att teckna en skriftlig överenskommelse. I detta fallet är det Colombias dåvarande president; Juan Manuel Santos och FARC gerillans dåvarande ledare; Rodrigo Londoño som behöver komma överens om ett sätt att skapa fred mellan landets regering och den största gerillagruppen som verkat i landet sedan 1950- talet. När artikelförfattaren skriver att ett nytt fredsavtal undertecknats tar han för givet att läsaren förstår att fred är det föredragna tillståndet i Colombia. Detta appellerar till läsarens logos. Den logiska slutsatsen är att fred är något positivt. Detta är något vi tar för givet, det är en del av den där tysta överenskommelsen man har och delar med samtliga medborgare, om vissa samhällsfenomen, som kallas doxa Ekström & Larsson 2010, ss. 232-233). För att appellera till etos listar man källorna TT- Reuters. TT står för "Tidningarnas telegrambyrå" och är nordens största

nyhetsbyrå (TT 2019). Reuters är en av världens ledande nyhetsbyråer för internationella nyheter (Reuters u.å.).

Artikeln bygger på påståendet att det finns nytt hopp om fred i Colombia. Detta grundas i att dåvarande presidenten och dåvarande gerillaledaren undertecknat ett avtal om fred som skall skickas vidare för godkännande hos parlamentet. Argumentationen lyder som så att det är viktigt för Colombia att komma överens om fred. Man talar även om att ett tidigare försök fått bakläxa av folket och att man nu ändrat vissa av punkterna i avtalet och gör ett nytt försök att få slut på konflikten. Genren är deliberativ, det vill säga, man argumenterar för detta nya fredsavtal som man också förväntar sig att läsarna, som inte fått ta del av det i detalj, förutsätter är något positivt för Colombia. Texten är skriven av en svensk journalist och publicerad i en svensk tidning vilket ger honom/henne en möjlighet att vara objektiv. Hade artikeln handlat om Sverige hade den varit mer detaljerad och det hade troligtvis varit lättare att ana en personlig ställning hos artikelförfattaren.

1.4 Det visuella

Artikeln är mycket kort, 43 ord och har fått plats som en notis längst ned till höger på tidningens sida om händelser i världen. Artikeln saknar tillhörande bild. All text är skriven i svart, utom "Colombia" som står i rött. Detsamma gäller övriga artiklar på samma sida i tidningen. Rubriken står i fetstil för att dra uppmärksamhet till artikeln. Man använder mjuka ord såsom konflikt istället för krig och bakläxa istället för avslag vilket ger artikeln ett positivare helhetsintryck trots att den behandlar ett mycket allvarligt ämne.

2. Colombia prövar nytt steg mot fred

2.1 Inledning

Artikel på sidan 20 under rubriken "Världen" i Svenska Dagbladet 2 december 2016.

Artikelförfattaren presenteras med bild och texten: Gabriel Cordona Cervantes är frilansjournalist och bevakar Latinamerika. Cervantes är den som genom en halvsides artikel ämnar övertyga sina, och i förlängningen Svenska Dagbladets läsare. Efter ingressen presenteras Cervantes med en bild som ytterligare stärker hans eget såväl som Svenska Dagbladets etos gentemot läsarna.

Texten inleds med en bild på ett antal människor som befinner sig på en kongressdebatt i Bogotá. Under finns en bildtext som beskriver det bilden visar. Därefter kommer rubriken som är skriven med stor text och fetstil. Ingressen binder ihop rubriken med bilden, förklarar händelsen och sammanfattar brödtexten. Det är egentligen först här läsaren får veta vad artikeln egentligen handlar

om. Man avslöjar att ett nytt fredsavtal godkänts i kongressen, att kritik kommer från höger samt att FARC ställer krav på att avtalet hedras från statens sida innan man gör sin del.

Därefter kommer bilden på Cervantes följt av brödtexten som inleds med att i siffror presentera hur mycket tid som har gått åt till fredsförhandlingarna som nu är klara. Därefter kommer ett citat från en civil medborgare som ställer sig positiv till nyheten. Man fortsätter med att beskriva var och när man befinner sig samt i vilken ordning de olika stegen i fredsprocessen har skett. Man avslöjar sedan att regeringen valt att ”gå över huvudet” på folket och låta fredsavtalet träda i kraft trots att folket röstat nej i en tidigare folkomröstning om frågan. Man förklarar därefter att regeringen tagit beslutet som svar på oroligheter året innan då FARC-rebeller skjutit mot militären vilket resulterat i att två rebeller dödats.

I ett nytt stycke berättar man om den kritik som kommit från före detta presidenten; Álvaro Uribe och anhängare till hans högerpolitiska parti. Man knyter an med ett längre citat från en intervju med en av anhängarna. Som för att kontra följer i nästa stycke en intervju med en ung student som tycker att han och hans likar inte borde ha rösträtt i frågan eftersom de inte drabbats direkt av kriget. Han tycker att människorna som drabbats mer direkt och som redan röstat ja till freden bör få bestämma. Efter detta följer nyheten att dåvarande President Santos utropat den 1 december som dagen då fred skipats i Colombia och att FARC rebellerna har trettio dagar på sig att fullfölja sin del av avtalet och demobilisera. Detta följs av information om FARC:s motkrav om att regeringen fullföljer ett löfte om amnesti innan de lämnar över sina vapen. Artikeln avslutas med en faktaruta i vilken man mer detaljerat förklarar förändringarna i det nya avtalet.

2.2 Det strukturella

Texten inleds med en stor bild och förklarande bildtext ”Anhängare till regeringens fredsuppgörelse med FARC-gerillan lyssnar på en kongressdebatt i Bogotá tidigare i veckan om avtalet” (SvD 2016 s. 20). Tillsammans med rubriken som är skriven i stor fet text bjuder den in läsaren och kallar till uppmärksamhet. Bakgrunden till händelsen förklaras kort i ingressen genom tre påståenden. Ett nytt fredsavtal har godkänts av kongressen. Kritik kommer från höger och FARC-gerillan ställer krav på staten. Det är på dessa tre påståenden som hela artikeln vilar.

För att skapa flyt och omväxling rör man sig i såväl tid som rum i texten som inleds med en kongressdebatt i Bogotá för att leda vidare in på historien som lett till debatten i fråga. Uttalanden från personer som drabbats på olika sätt. Presidentens utropande av D-dagen och tillbaka till kongressdebatten. Artikeln avslutas med en faktaruta i vilken man berättar om de förändringar i fredsavtalet som beskrivs i texten. I den texten sätts FARC i en slags offerroll som jag inte sett i

tidigare artiklar. Man beskriver hur de gått med på ”eftergifter” och vad de måste göra för att avtalet ska gå igenom. Hur före detta gerillamedlemmar i enstaka fall kommer att kunna benådas och hur de ledare som döms trots löfte om amnesti kommer att straffas med begränsad rörelsefrihet och hållas inom kontrollerade områden. Medan man talar om att staten som den som får mer makt att bespruta illegala kokaodlingar.

2.3 Det underliggande

Etosappellen sker i två led. Svenska Dagbladets etos finns dels i tidningens historia och popularitet men förstärks genom att man har en korrespondent på plats med enda uppgift att bevaka och rapportera från Latinamerika. Gabriel Cordona Cervantes lutar sina påståenden på tre intervjupersoner som bekräftar att de är riktiga och går att lita på. Genom att tidigt i brödtexten presentera statistik över hur lång tid fredsförhandlingen tagit bjuder man in läsaren att dra slutsatsen att det har varit en lång och komplicerad process. Detta appellerar till logos.

Artikeln vilar på de tre påståendena att ett nytt fredsavtal har godkänts av kongressen, att kritik kommer från höger och att FARC-gerillan ställer krav på staten. Med detta vill avsändaren förklara situationen och skildra hur splittrat landet är. För att skildra denna splittring som råder, inte bara mellan höger och vänster, utan också mellan olika befolkningsgrupper. Stadsbor och landsortsbör, äldre och yngre generationer, rika och fattiga har artikelförfattaren intervjuat tre personer i olika åldrar och med helt skilda åsikter om fredsavtalet. Noteras bör dock att samtliga intervjuade finns i landets huvudstad och är män.

Den 35-årige ingenjören Leonardo säger:

”Det finns fred i Colombia! Det har tagit för lång tid att komma överens. Vi kunde inte leva i den här limbon för alltid” (Svenska Dagbladet 2016 s. 20).

Hans påstående att fredsprocessen varit för lång vilar på grunden att fred är att eftersträva, vilket kan läsas som att han ställer sig positiv till regeringens beslut. Han använder deliberativ retorik genom att argumentera för beslutet som han menar är nyttigt för befolkningen som inte längre kan leva i rådande oklara läge.

Patosappellen med tydliga känslor av avsky och förakt strålar ur 51-åriga Alberts argumentation när han beskyller President Santos för att agera som han gjort för personlig vinning.

”Jag tror att Santos vill påskynda processen innan han hämtar sitt Nobelpris. För vad? För att låta FARC slippa undan fängelse? Jag hade varit tacksam om jag hade fått fängelse i deras fall” (Svenska Dagbladet 2016 s. 20).

Albert för en helt egen argumentation där han ämnar övertyga journalisten Cervantes och hans läsare, med påståendet att presidenten vill hinna få färdigt fredsprocessen inför mottagandet av Nobelpriset för att det skulle se bra ut i världens ögon. Hans argumentation grundar sig i att fredsprocessen sker på bekostnad av de som fallit offer för FARC-rebellernas krigföring och önskar se hämnd på sina gärningsmän. Alberts argumentation sker som en motreaktion på statens beslut att genomföra fredsavtalet utan folkets godkännande. Han gör det genom epideiktisk retorik genom att kritisera regeringens beslut och ämnar få sina mottagare att känna negativt för de före detta rebellerna. Hans argumentation vilar på logosappellen att Santos tagit beslutet främst för att se bra ut i världens ögon när han hämtar sitt Nobelpris. Patosappellen kommer in då han försöker övertyga likasinnade om att hämnden är viktigare än freden.

Den sista intervjupersonen är studenten Diego 19 år som tycker att frågan bör behandlas av de personer på landsbygden som fallit direkt offer för konflikten. Han säger:

”Det är inte ens min sak att rösta då jag inte har påverkats direkt av konflikten här i Bogotá. Och vi fick redan veta vad majoriteten i de konfliktdrabbade områdena tyckte när de röstade ja till det förra avtalet” (Svenska Dagbladet 2016 s. 20).

Diegos påstående att endast folk från landsbygden ska få rösta om fredsavtalet bygger på grunden att det endast skulle vara landsbygdsbor som berörts av konflikten. Hans retorik är epideiktisk på så sätt att han indirekt hyllar statens beslut genom att berätta för mottagarna att de som enligt honom bör ha enhällig rösträtt redan sagt sitt, vilket staten bekräftat och att saken därmed borde vara avgjord.

Artikelförfattarens egen argumentationen sker genom en deliberativ retorik eftersom han argumenterar för att det finns en splittring som behöver ses över och redas ut om fredsavtalet ska hålla. Jag gör dock tolkningen att Cervantes själv har en stark ställning i Colombiakonflikten. På flera ställen i texten tycker jag att detta lyser igenom. I faktarutan framställs FARC som offer som övertalats att gå med på statens krav medan man talar om staten ur ett maktperspektiv. Man berättar också indirekt i artikeln hur staten beslutat att göra som bestämt trots att folket röstat emot vilket ger skenet av en tvivelaktig demokrati. Cervantes berättar även att regeringen tagit beslutet som en följd på en händelse då FARC rebeller sägs ha skjutit mot militären vilket skulle ha resulterat i två dödade rebeller. Jag tycker att det är intressant att han tar upp den händelsen som målar en bild av en situation som beskrivits annorlunda än den kanske var. Det känns absurt att en grupp människor som tränats till soldater sedan barnsben, i extremt svåra miljöer skulle öppna eld mot militären och

missa och dessutom därefter lyckas bli dödade. Detta är en situation som osar vinklad sanning och jag tror att det är just därför Cervantes tar upp den.

2.4 Det visuella

Ovan artikeln finns en bild som enligt bildtexten föreställer anhängare till regeringens fredsuppgörelse med FARC-gerillan som lyssnar till en kongressdebatt i Bogotá. Bilden som föreställer ett antal personer som sitter på en balkong skildrar den splittring Cervantes argumenterar för. Det finns 13 personer vilka man kan se ansiktet på. Tre av dessa sitter och pratar med sina mobiltelefoner. Fyra stöttar sina ansikten i händerna, en ser ut att ha somnat. En person ser ut att antingen försöka få dit eller ta bort en skylt med någon form av budskap på medan en annan ser på. Endast fem personer ser någorlunda intresserade ut av vad som försiggår framför dem. Bilden förmedlar en grupp människor som tröttnat, kanske är den tänkt att spegla folkets syn på den långdragna fredsprocessen. Några i gruppen håller upp flaggor med ett otydligt budskap.

3. En hyllning till alla offer i Colombia

3.1 Inledning

Helsidesartikel på sidan 12 i Svenska Dagbladet den 21 november 2016 av Björn Lindahl, under rubriken "Nobel 2016". Här centreras rapporten främst kring nobelfesten och Colombiakonflikten som ju är anledningen till att landets dåvarande President Santos nominerats och tilldelats Nobels fredspris. Texten inleds med en stor bild på Colombias dåvarande President Santos som korsat händerna över bröstet och bugar med ett stort leende på läpparna. Till höger om bilden finns rubriken som inte nämner Nobelfesten utan baseras på det tal Santos gav i sammanhanget. Under bilden på Santos finns ytterligare en bild där han får motta priset samt en på den norska kungafamiljen som befann sig på festen som hölls i Oslo. Samtliga bilder har försetts med förklarande bildtexter.

Under rubriken finns ytterligare en bild av artikelförfattaren Björn Lindahl samt en liten bild på medaljen föreställande Alfred Nobel som tilldelas samtliga vinnare av priset.

Ingressen beskriver en klassisk prisutdelning i Oslo där dåvarande President Santos hyllades för att ha fått ett slut på den sista beväpnade konflikten i Latinamerika och hur man hyllade ett av offren för konflikten. Brödtexten inleds genom att låta läsarna "möta" detta offer och bli varse om vad han varit med om. Det följs av ett uttalande från Santos innan man går in och rapporterar från Nobelfesten. Därefter följer statistik över saker som hänt på grund av konflikten varpå man leder tillbaka in på Nobelfirandet och flera kommentarer från Santos.

3.2 Det strukturella

Texten inleds med sidrubriken "Nobel 2016" och låter läsaren sätta den stora bilden på en glad och tacksam Santos som bugar med händerna korsade för bröstet, i perspektiv. Läsaren förstår att bilden måste föreställa någon av pristagarna. Bildtexten förklarar: "Juan Manuel Santos tar emot publikens applåder" (SvD 2016 s. 12). Och för den som inte känner till vem Santos är finns rubriken som stöd: "En hyllning till alla offer i Colombia" (SvD 2016 s.12). I de inledande elementen är det viktigt att väcka intresse och läslust för att låta läsaren bilda sig en uppfattning om man vill fortsätta läsa eller inte (Carlsson & Koppfeldt 2011).

Artikeln grundar sig på en händelse när Colombias dåvarande President Santos fick mottaga Nobels fredspris under sedvanlig ceremoni i Oslo. Ändå handlar väldigt lite av texten i artikeln om just detta. Den större delen av texten handlar om kriget i Colombia och de offer som fallit i dess väg. Rubriken föreslår just detta. Ändå är samtliga bilder tagna under Nobelfesten. Man berättar genom att flytta sig i tid och rum mellan olika stycken. Läsaren kastas in bland kungligheter och celebriteter i den lyxiga miljön på Nobelfesten för att sedan röra sig till en kyrka i en stad i västra Colombia mitt under en väpnad kamp mellan FARC och ärkefienden Paramilitären. Därefter välkomnas vi tillbaka till festen under ett tal från vice ledaren för Nobelkommittén. Talet är dock allt annat än festligt då man presenterar siffror över hur många som fallit offer för konflikten och vilka som bär ansvaret till vilken grad. Ungefär halvvägs igenom artikeln blir det vackert igen (men knappast klimatsmart) när man berättar om den utsmyckade rådhusalen som dekorerats med blommor från Colombia. Sedan får Santos avsluta med sitt tal. Genom att alternera olika ämnen skapas flyt i texten och läsarens intresse hålls uppe eftersom det hela tiden finns något nytt att läsa om. Texten avslutas med en faktaruta som beskriver kronologin för viktiga händelser under fredsprocessen.

3.3 Det underliggande

Artikeln bygger egentligen på ett etosappell maskerat av logos. Ord från President Santos, Nobelkommittén och offret Leyner Palacios bygger upp etosappellen. Även omnämmandet av den norska kungafamiljen och statsministern spelar in. Den stora bilden på en lycklig Santos som hyllar offren i en konflikt den colombianska staten varit med och underhållit i 52 år vill få läsaren att tänka att om denna man har belönats med Nobels fredspris, då har han gjort något bra. Det är den logiska slutsatsen och också det påståendet som hela artikeln bygger på. Ett påstående som grundas i flera kloka uttalanden från Santos själv. Berit Reiss- Andersen presenterar siffror som låter läsaren avgöra allvarligheten i konflikten, något som gör att läsaren själv får vara med och tänka och dra egna logiska slutsatser som avsändaren givetvis etablerat på förhand (Carlsson & Koppfeldt 2011,

s.78). Hela stycket om Palacios appellerar till patos. Vi känner med offret och kan genom honom sätta oss in i situationen för de mängder av colombianer som bär på en historia som gör det svårt att gå vidare och därför röstade nej till fredsavtalet.

Artikeln är skriven strax efter att det första förslaget till fredsavtal underkänts av det colombianska folket och artikelförfattaren gör ett bra jobb med att förklara varför det kan vara svårt för dessa människor att förlåta och gå vidare mot fred. Argumentationen är intressant då den hyllar en person som i artikeln beskrivs hylla andra. Det artikeln egentligen gör är att demonstrera Nobelkommitténs grunder till att belöna Santos med fredspriset. Belägg för argumentationen finns i den målande beskrivningen av krigets offer samt alla de fakta som utgör bilden av den svåra konflikten. Läsaren ska tänka att Santos är en hjälte som fått slut på allt detta. Ungefär halvvägs in i artikeln händer något intressant som jag inte sett i övrigt analyserat material. Man berättar att 2000 massakrer mot civila beräknas ha utförts av olika aktörer sedan 1980- talet. Paramilitärerna ska ha ansvarat för hälften medan gerillagrupperna FARC och ELN samt den statsfinansierade militären beräknas ha gjort sig skyldiga till ungefär lika många var. Under Santos hyllningstal beskyller man alltså den colombianska staten, då ledd av Santos själv för att ha gjort sig skyldig till lika många attacker mot civilbefolkningen som FARC-gerillan. Detta är inget som kommenteras i artikeln.

Den retoriska genren är epideiktisk då man hyllar Santos för hans insatser för freden. Santos själv för en deliberativ retorik när han argumenterar för freden som han menar är inte bara nyttig, utan nödvändig för framtiden.

3.4 Det visuella

På bilden syns Colombias dåvarande president; Juan Manuel Santos bugandes med händerna för bröstet och med ett leende på läpparna. I bakgrunden syns en kvinnas leende ansikte. Bildtexten lyder "Juan Manuel Santos tar emot publikens applåder"(SvD 2016 s. 12). Under bilden finns två mindre bilder föreställande President Santos och Berit Reiss- Andersen som står mitt emot varandra på en blå matta med det gula Nobelemblemet. Berit öppnar en ask och Juan lyfter händerna som för att ta emot något av henne. Bildtexten lyder "Nobelkommitténs Berit Reiss- Andersen överräcker medaljen" (SvD 2016 s. 12). Den sista bilden placerad längst ned till höger har bildtexten "De norska kungligheterna på hedersplats i Rådhuset i Oslo" (SvD 2016 s. 12). Bilden visar fyra personer, två män och två kvinnor sittandes på varsin antik stol med höga ryggstöd. Alla personer bär högtidskläder. De konnotationer som väcks är lyx och rikedom i en historisk miljö ämnat åt ett fåtal lyckligt lottade medan texten speglar en annan bild av människor som fördrivits och dödas. Jag kan inte hjälpa att slås av tanken på hur dessa sociala klyftor speglar grunden till hela Colombiakonflikten.

Artikeln uppfattas en aning mer positiv jämfört med övrigt analyserat material. Själva händelsen speglar något trevligt men bakgrunden är desto dystrare. Artikelförfattaren gör ett bra jobb med att alternera positivt laddade meningar som ”hyllas,” ”den sista väpnade konflikten”, ”smyckat med tusentals blommor” och ”förlåtelse” med negativt laddade meningar som ”döda,” ”massakrer” och ”kidnappa” (SvD 2016 s. 12). Det visuella får stor plats i artikeln och ger sammanhang åt de relativt få meningar i texten som faktiskt handlar om Nobelfesten.

4. Sverige hjälper till i Colombia

4.1 Inledning

Artikel på sidan 15 i Expressen 13 december 2016 av Filip Johansson. Artikeln inleds med en bild på dåvarande president; Juan Manuel Santos med bildtexten ”Juan Manuel Santos får hjälp av bland annat Sverige” (Expressen 2016 s. 15). Rubriken är skriven i versaler och fetstil. Ingressen inleds med påståendet att Sverige har en framträdande roll i fredsavtalet mellan den colombianska regeringen och FARC-gerillan. Påståendet vilar på grunden att Sverige tillsammans med flera andra länder i Europa och USA kommer att gå in och eftersöka några av de drygt 100 000 personer som beräknas ha försvunnit i Colombia under det långa inbördeskriget. Därefter berättar man om hur President Santos fått ta emot fredspriset och att fredsavtalet förutsätter hjälp från bland andra Sverige. Artikeln avslutas med ett citat från Sveriges statsminister Stefan Löfven som säger: ”Vi pratade om fredsprocessen och andra bilaterala angelägenheter. Jag blev bland annat inbjuden till Colombia nästa år” (Expressen 2016 s. 15).

4.2 Det strukturella

Texten inleds med en rubrik i versaler och bjuder in läsaren att söka reda på exakt vad det är Sverige ska hjälpa till med i Colombia. Det läsaren får veta allra först är att Sverige kommer att hjälpa till i Colombia och att vi har en framträdande roll i fredsprocessen. Bakgrunden till artikeln är att Colombias dåvarande President Santos har besökt Sverige efter att han tog emot Nobels fredspris tre dagar tidigare. Här har han talat med statsminister Stefan Löfven om fredsavtalet vilket bygger på hjälp från flera länder. Mot slutet av artikeln avslöjar man att den hjälp Sverige kommer att stå med handlar om eftersökningen av de hundratusentals personer som försvunnit i Colombia under den långa konflikten. Berättarstilen kallas timglasmodellen och bygger på att artikelförfattaren inleder med det som anses mest väsentligt och/eller säljande för att sedan fortsätta berätta i kronologisk ordning. Denna modell möjliggör att man kan använda det viktigaste i nyheten som ett säljargument för att sedan gå tillbaka till ämnet som det passar i kronologin och berätta mer

ingående vilket gör att man ger läsaren en extra chans att ta med sig just det man avsett med artikeln (Häger 2014, ss. 76-77). Artikeln avslutas med ett citat från statsminister Stefan Löfven som berättar att han blivit inbjuden att besöka Colombia.

4.3 Det underliggande

Artikeln inleds genom att appellera till logos och patos. Det gör man genom att berätta hur många människor som försvunnit i Colombia under de senaste 52 åren och att Sverige kommer att vara med i eftersökningen av dessa personer. Logos säger oss att krisen är ett faktum och att hjälp från Sverige är oundgänglig medan patos får oss att känna ett behov av att hjälpa till att återföra försvunna personer med sina familjer. Etos underbyggs av uttalandet från Sveriges statsminister. Ingressen inleds med påståendet att "Sverige har en framträdande roll i fredsavtalet mellan den colombianska regeringen och FARC gerillan" (Expressen 2016 s. 15). Grunden till detta är att Colombia behöver hjälp på flera olika områden och att Sverige kommer att ställa upp på lika många områden som EU och USA. Argumentationen vilar på påståendet och stöts med förslag på exakt vad Sverige kommer att hjälpa till med samt på ett uttalande av Stefan Löfven. Jag tror att artikelförfattaren har tagit med citatet från statsministern som ett etosbaserat stöd till sitt påstående trots att det egentligen inte bekräftar något annat än att han talat med Santos om fredsprocessen, andra bilaterala angelägenheter samt en eventuell resa till Colombia.

Den retoriska genren är epideiktisk eftersom artikelförfattaren målar upp Sverige som en slags hjälte, utan vilken fredsprocessen i Colombias vore omöjlig.

4.4 Det visuella

Artikeln inleds med en bild på en glad President Santos som poserar i kostym och blå slips framför en nästan lika blå vägg. Bildtexten lyder: "Juan Manuel Santos får hjälp av bland annat Sverige" (Expressen 2016 s. 15). Bilden förmedlar att Santos och i förlängningen Colombia är glada och tacksamma över den hjälp Sverige och andra länder erbjuder. Trots att den skulle kunna vara tagen i vilket sammanhang som helst och egentligen är tämligen intetsägande. Artikeln är skriven bara dagar efter att Santos mottagit Nobels fredspris vilket gör att just freden ligger i fokus. Ordet fred används hela fem gånger i artikeln som endast består av 132 ord. Rubriken är skriven i versaler för att dra till sig uppmärksamhet trots att, eller kanske just på grund av att artikeln fått plats allra längst ned på högersidan.

5. Fredssamtal återupptas i Colombia

5.1 Inledning

Artikel på sidan 15 i Dagens Nyheter 9 januari 2017. Utan bild. Källa TT/AFP. Artikeln inleds med en rubrik som förbryllar och drar till sig uppmärksamhet för den som följt fredsprocessen i Colombia och de senaste artiklarna som talar om ett undertecknat fredsavtal. Detta bjuder in läsarens uppmärksamhet. Redan första meningen i brödtexten förtydligas att artikeln behandlar fredssamtalen med Colombias andra största gerilla ELN. Man nämner uppgörelsen med FARC och påstår att konflikten med ELN är fortgående trots att man tre år tidigare inlett hemliga förhandlingar med gruppen. Enligt skribenten berodde detta på att ELN vägrat släppa en före detta kongressledamot som hålls kidnappad samtidigt som man krävde frisläppningen av två gerillamän som satt fängslade.

5.2 Det strukturella

Bakgrunden till texten är det fredsavtal som tecknats mellan den colombianska staten och FARC-gerillan men man börjar med att berätta att fredssamtalen ska återupptas vilket lurar läsaren att tro att något gått fel i fredsöverenskommelsen mellan staten och FARC. Berättarstilen påminner om tegelstensmodellen som innebär att varje stycke är fristående och fritt att flyttas runt eller bytas ut (Häger 2014, ss. 77-78). Denna möjlighet nyttjar man och håller sig inte till någon kronologisk ordning när man börjar med att berätta om återupptagna fredssamtal för att leda in på det befintliga avtalet med FARC. Sedan berättar man att en konflikt med ELN fortfarande pågår, detta trots tidigare artiklar som påstått att det ska vara fred i landet. Man berättar sedan att tre års förhandlingar avbrutits efter en incident då ELN vägrat ge efter på krav från regeringen och samtidigt skulle ha krävt egna eftergifter.

Den avslutande meningen är intressant.

”I oktober avbröts samtalen sedan ELN vägrat frige en kidnappad före detta kongressledamot och samtidigt krävt att regeringen skulle frige två gerillamän” (DN 2017, s 15).

Utan att skriva läsaren på näsan påstår man indirekt att skulden för de avbrutna fredssamtalen skulle ligga hos ELN. Det som meningen egentligen säger är att de två parterna har misslyckats med att komma överens och att någon av dem, det är oklart vem, har valt att avbryta samtalen istället för att försöka nå en lösning.

5.3 Det underliggande

Artikeln syftar till att röra upp känslor hos läsaren genom att förmedla ELN som skurkarna som förstört möjligheten till fred i Colombia. På detta sätt appellerar man till patos. Man appellerar till logos genom att insinuera att ELN ställt orimliga krav och vill genom artikelns sista mening få läsaren att hålla med om detta. Förslaget är att den colombianska staten återupptar fredssamtal som avbrutits på grund av felaktigt agerande från ELN gerillan.

Ordet gerilla definieras som "irreguljära trupper som kämpar mot en övermäktig fiende genom bakhåll" (Svenska akademins ordbok 1928). I Encyclopaedia Britannica (2019) finns följande definition "Guerrilla, also spelled guerilla, member of an irregular military force fighting small-scale, limited actions, in concert with an overall political-military strategy, against conventional military forces. Guerrilla tactics involve constantly shifting attack operations and include the use of sabotage and terrorism." Genom att använda ordet om en grupp som kallar sig "Ejército de Liberación Nacional" eller "Nationella befrielsearmén" lägger man in en förförståelse om att gruppen agerar fienden mot staten vilket en läsare som följt konflikten vet, inte är hela sanningen. Den här artikeln är skriven strax efter att President Santos mottagit Nobels fredspris för sina insatser att skapa fred med FARC-gerillan och vilar på en forensisk retorik eftersom man anklagar ELN för att sätta käppar i hjulet för fredsprocessen.

5.4 Det visuella

För att få ytterligare belegg för sitt påstående använder man sig av starka ord såsom "vägra" och "kräva" när man talar om ELN. Artikeln är kort, endast 70 ord och har fått plats som en notis långt ned på högersidan. Rubriken står i fetstil men inte särskilt stor text och "Colombia" är skrivet med röd text, liksom platsen som hänvisas till i flera av de mindre artiklarna på sidan.

6. Svensken flydde till Colombia

6.1 Inledning

Artikel på sidan 28 i Aftonbladet 10 februari 2017. Avsändaren är artikelförfattaren Victor Stenquist som skriver för Aftonbladet och målgruppen är tidningens läsare, kanske främst de som följt tidigare rapportering om fallet. Artikeln har fått plats på en helsida, runt omkring annonserna för två olika viner. Högst upp till vänster visar man bild på det beslagtagna Cessnaplanet som använts i smugglingsförsöket. Infällt i bilden finns bilder på två tidigare artiklar som behandlat samma ämne. En med rubriken "Hotade pilotens familj för att smugla kokain" och den andra med rubriken "Ett

plan kom lastat med 20 kilo kokain” (Stenquist 2017, s. 28). Under dessa bilder finns en svart ruta med vit text där det står ”Tidigare i Aftonbladet”.

Bilden längst upp till höger, över texten föreställer tre män. Två av de bär neongula jackor och gröna kepsar med texten ”Policia”. I mitten står en man i randig tröja med händerna bakom ryggen. Bildtexten som placerats under alla tre bilderna lyder ”Misstänkt knarksmugglare. En 27-åring som misstänks för inblandning i ett uppmärksammat smugglingsförsök i mars förra året har nu gripits i Colombia” (Stenquist 2017, s. 28). Därefter följer rubriken och en två meningar lång ingress följd av brödtexten.

6.2 Det strukturella

Artikeln inleds med en serie bilder på tidigare artiklar som publicerats i Aftonbladet angående samma händelse, en bild på ett beslagtaget flygplan och en på en man som häktats av polis. Detta appellerar främst till läsare som följt händelsen och är intresserade av en uppföljning. Det är också detta som bygger narratio, bakgrunden som man anser att läsaren vill/behöver ha vetskap om för att tillgodogöra sig artikeln på bästa sätt. Berättelsen inleds med dessa tre bilder och tillhörande bildtext där läsaren får information om bakgrunden till det som hänt. Sedan följer rubriken som talar om att en svensk man har flytt till Colombia. Rubriken blir intressant därför att det är ovanligt att läsa att någon flyr från Sverige. Därefter kommer ingressen där man redogör varför mannen flytt och att det är han som nu gripits i Colombia. I ingressen används uttrycken ”spektakulär” om kokainsmugglingen samt ”knarkmetropolen” för att beskriva den colombianska staden Medellín. I brödtexten förankrar man påståendet genom att inleda med att ”Colombianska Medellín är ökänt som kokainsmugglingens huvudstad” (Stenquist 2017, s. 28). I nästa stycke går man in på den aktuella händelsen och berättar vem som som gripits och varför. Därefter följer en mer detaljerad beskrivning av händelsens bakgrund följt av två citat ur en intervju med Stefan Gradler från internationella åklagarkammaren. Man berättar sedan att den gripne varit folkbokförd i Landskrona och att man undersöker om han därför ska ställas inför rätta i Sverige. Därefter kommer ytterligare ett citat från Gradler som får avsluta artikeln.

En journalists arbete går många gånger ut på att skapa spänning och intresse och samtidigt vara saklig (Häger 2014, s. 80) ofta genom att använda sig av så få tecken som möjligt. Genom att alternera information om händelsen med bakgrundsberättelsen och citat ur en intervju håller artikelförfattaren texten vid liv och skapar sig möjligheten att berätta hela storyn med få ord. Man avslutar med att det återstår att se om den misstänkte kan ställas inför rätta i Sverige. Detta är ett mycket intressant påstående med tanke på att större delen av artikeln bygger på att den gripne

mannen faktiskt är den skyldige. Genom att påstå att det kanske inte är möjligt att ställa mannen inför svensk rätta vänder man upp och ned på hela artikeln.

6.3 Det underliggande

Artikeln inleds genom att appellera till etos. Avsändaren talar om att den aktuella händelsen bygger på något som publicerats förut och att även denna artikel därför är såväl intressant som relevant. Etosappellen finner man vidare i upprepade citat från Stefan Gradler från Internationella åklagarkammaren. Patosappellen finner man i att framställa mannen så mänsklig och ”nära oss” som man bara kan. Man berättar att han är 27 år och tidigare varit folkbokförd i Landskrona, han är en av oss. Rubriken appellerar till logos. Man berättar för läsaren att den misstänkte har flytt, och följden blir att han måste ha haft något att fly ifrån. Därför drar man slutsatsen att han måste vara skyldig. Att mannen har flytt är ingen självklarhet. Han kan helt enkelt ha valt att flytta till Colombia därför att han har familj eller vänner där, vädret är behagligare än i Sverige eller för att han blivit erbjuden arbete.

Påståendet är att en svensk man som gripits i Medellín gjort sig skyldig till ett brott. Brottet i fråga är ett försök att smugla narkotika till Sverige. Grunden till påståendet är ett uttalande från en man som arbetar för den internationella åklagarkammaren som bekräftar att en person som varit häktad i sin frånvaro nu har gripits. Den retoriska genren som används i artikeln är forensisk därför att artikeln handlar om att fälla en person för ett påstått brott. För att påståendet ska fungera behöver vi ha förförståelsen att kokain är olagligt i Sverige. Det förutsätter avsändaren att så gott som alla potentiella läsare redan vet, det tillhör vår doxa, därför bryr man sig inte om att skriva ut det. Det är viktigt att komma ihåg att den gripne endast är misstänkt och inte dömd. Man vet alltså inte säkert att mannen på bilden är skyldig till det brott som begåtts.

Avsändaren använder vid flera tillfällen ord som gynnar hans egen ståndpunkt. Han beskriver Medellín som ”knarkmetropol” och menar att staden skulle vara ökänd som ”kokainsmugglingens huvudstad”. En huvudstad är ...”ledande [...] säte för de högsta administrativa myndigheterna...” (Svenska akademiens ordbok 1932). Enligt den definitionen vore det omöjligt för ett fenomen som ”kokainsmugglingen” att ha en huvudstad. Detta är ett uttryck avsändaren använder för att appellera till läsarens patos och känslor som avsky och förakt för de som livnär sig på att handla med droger.

6.4 Det visuella

I den större bilden som föreställer det konfiskerade Cesnaplanet har man fällt in bilder på tidigare artiklar för att visa att historien har en bakgrund om vilken det tidigare rapporterats vid minst två

tillfällen. Bilden föreställer ett mindre flygplan parkerat i en hangar. På sidan av planet står texten "Värnamo flygklubb" och på ett av propellerbladen sitter en gul lapp med texten "Avspärrat", på det andra propellerbladet hänger en bit av polisens avspärrningsband. Bilden med den gripne mannen har retuscherats för att skyla mannens ansikte. Den gripne står emellan två poliser med händerna bakom ryggen och är iklädd en randig tröja. Poliserna bär varsin knallgul jacka och keps med texten "Policia". Deras ansiktsuttryck är stränga och allvarliga. Bilden på den gripne mannen får oss att förutsätta att det är han som gjort sig skyldig till det man påstår.

Den retoriska genren är forensisk eftersom argumentationen leder kring en anklagelse om inblandning i ett brott. Den behandlar det förflutna och det är tydligt att personen i fråga anses ha gjort något fel. Man använder en del skarpt laddade ord för att väcka känslor hos läsaren. Man skriver bland annat om "ett spektakulärt (smugglingsförsök)" och "långa (fängelsestraff)" för att väcka känslor (patos) hos läsaren.

7. De dödades i en lavin av lera

7.1 Inledning

Artikel på sidan 17 i Dagens Nyheter den 2 april 2017 av Martin Ezpeleta för DN. Artikelförfattaren presenteras med namn, bild och mejladress. Artikeln har fått större delen av en helsida där det mesta utrymmet upptas av två bilder med tillhörande bildtext som får inleda artikeln. Därefter kommer rubriken i stor fetstil. Ingressen förklarar rubriken, sammanfattar artikeln och inleds med statistik över antal döda och skadade. Brödtexten inleds med att beskriva vad som hänt och varför. Därefter går man närmare in på detaljer om materiell skada samt upprepar antal döda från ingressen. I följande stycke uppdaterar man uppgifterna och beskriver att efter nya rapporter beräknas dödssiffran ha stigit med ungefär 50 procent och antal skadade mer än fördubblats. Man redogör även för planen om hur kropparna ska omhändertas. Därefter finns en tecknad bild över nordvästra Latinamerika med Colombia i fokus. Utmarkerat finns huvudstaden Bogotá samt staden Mocoa där händelsen inträffat för att ge läsaren ett perspektiv till varifrån i världen man rapporterar. Därefter går man in på hur läget ser ut på platsen efter händelsen som beskrivs som en naturkatastrof för att avsluta med ett stycke om att inga uppgifter om skadade svenskar ska ha kommit in.

7.2 Det strukturella

Texten inleds med två bilder som förmedlar att en katastrof har inträffat. Den ena skildrar flera människor som arbetar bland bråte som når dem högt upp över benen. Den andra är en bild ur helikopterperspektiv som visar en lerig flod som löper genom en stad. Detta följs av rubriken "De

dödades av en lavin av lera” (Ezpeleta 2017, s. 17). Narratio bygger kring en händelse där ett jordskred orsakat många människors död och enorm materiell förödelse. I inledningen får läsaren lära att ovanligt stora mängder regn orsakat händelsen. Elocutio byggs genom en klassisk dramaturgisk berättarmodell där man inleder med att anslå om katastrof och förödelse för att väcka intresse och läslust. Därefter presenteras det centrala i händelsen och läsaren får ”lära känna” de som drabbats (huvudpersonerna).

”Hårdast har provinshuvudstaden Mocoa, med 35 000 invånare drabbats” (Ezpeleta 2017, s. 17).

Fem bostadsområden [...] är helt förstörda [...] (Ezpeleta 2017, s. 17).

Därefter appellerar man till läsarens patos genom att etablera en relation mellan denne och ”huvudpersonerna”.

”Det är hundratals personer som vi ännu inte hittat[...]” (Ezpeleta 2017, s. 17).

Konflikten trappas upp när man talar om stigande siffror för döda och skadade och hur många som deltar i räddningsarbetet samt att vården på lokala sjukhus kollapsat. Där når man kulmen för att avsluta med att inga svenskar drabbats av händelsen och att en liknande katastrof inträffat i närheten ett par år tidigare vilket förmedlar till läsaren att man kommer att ta sig igenom detta eftersom man är rutinerad (Häger 2014, s. 79).

7.3 Det underliggande

Artikeln inleds med två mycket talande och känslförmedlande bilder som appellerar till patos. Rapporter om döda och skadade i tidigt skede, flera uttalanden från områdets guvernör samt borgmästaren i Mocoa, information om plan för omhändertagande av kroppar samt att vatten och el saknas och att inga svenskar ska ha drabbats får samma effekt.

”Det är hundratals familjer som vi ännu inte har hittat, och hela bostadsområden är borta” (Ezpeleta 2017 s. 17).

För att appellera till logos använder man siffror och statistik om antal döda, skadade och försvunna invånare i staden, millimeter och timmar regn, antal räddningsarbetare samt materiell skada på bostäder och infrastruktur. Detta gör man för att läsaren själv ska få bilda sig en uppfattning om grad av skada och relevans av händelsen. Förutom den grad av etos som genereras av DN och

artikelförfattaren, hänvisas även till relevanta källor på plats såsom guvernören i Putomayo, borgmästaren i Mocoa, lokaltidningen *El Espectador* och tv-kanalen *Caracol*.

Påståendet i artikeln är att människor dödats som en konsekvens av en jordbävning. På grund av att detta har skett i ett land med dålig infrastruktur blir katastrofen ett faktum och man möter stora svårigheter med att ta hand om människor och skador. Sjukhusen blir överbelastade, vägar till staden är så pass förstörda att hjälp måste flygas in och man har behövt etablera ett provisoriskt bårhus för att ta hand om alla kroppar. Detta skildras även genom bilden som visar människor i civila kläder som tillsammans med en man i uniform kämpar för att hjälpa andra i rasmassorna. Den andra bilden visar hur floden brett ut sig och tagit över staden genom att nästla sig in där den normalt inte rinner.

Den retoriska genren är epideiktisk eftersom man argumenterar för ett katastrofläge i realtid. Trots att man inte skriver det rakt ut kritiserar man den bristande beredskapen genom att påtala vilka följder som blivit samtidigt som man nämner att en liknande incident inträffat i närheten bara ett par år tidigare. Artikeln är skriven bara fyra månader efter att staten tagit beslut om att fullfölja fredsavtalet trots folkets missnöje. Inget nämns om detta. Man nämner dock att President Santos flugit till platsen för att övervaka räddningsarbetet.

7.4 Det visuella

Den första bilden från vänster föreställer en man i uniform bland ett antal civilklädda människor (främst män) som samarbetar för att rädda en kvinna ur bråten som ligger huller om buller på en lerig gata. Ovanför står texten: "Colombia. Fortfarande saknas hundratals efter jordskredet." Bildtexten lyder "Armeí har skickat två förband och sammanlagt 2500 personer deltar i räddningsarbetet" (Ezpeleta 2017 s. 17). Vid sidan av bilden finns en något mindre bild som visar en del av staden Mocoa ur helikopterperspektiv, efter olyckan. Bildtexten lyder: "Stora mängder regn drog med sig lera in över staden Mocoa" (Ezpeleta 2017 s. 17). Under finns en liten kartbild som visar vart i Colombia Mocoa ligger. Båda bilderna väcker konnotationer om fattigdom, desperation, förstörelse och kamp för livet. För att måla upp katastrofläget i texten har man använt sig av en stark rubrik som väcker mycket känslor samt ord såsom "dödas," "hotas," "kollaps," "naturkatastrof," "dramatiska (bilder)," "största tragedin" och "lermassor."

8. Jordskred i Colombia dödade minst 200

8.1 Inledning

Artikel på sidan 13 i Svenska Dagbladet den 3 april 2017 under rubriken "Världen" av Lisa Abrahamsson och Mattias Areskog, båda från TT. Artikeln behandlar samma händelse som artikel 7. *De dödades i en lavin av lera* den 2 april 2017 av Martin Ezpeleta för DN och publicerades dagen efter. Artikeln inleds med en stor bild av en grupp civila och uniformsklädda män som räddar en äldre kvinna och en liten flicka ur djup lera och bråte. Biltexten lyder: "Räddningsarbetare och militärer evakuerar människor som drabbats av jordskredet i Mocoa" (Abrahamsson & Areskog 2017, s. 13). Därefter kommer rubriken i stor fetstil. Ingressen beskriver sökandet efter skadade och omkomna efter jordskredet och målar upp en detaljerad beskrivning av hur hela bostadsområden förintats. Därefter kommer brödtexten som inleds med ett citat från en av invånarna. Man använder hennes ord för att måla en bild av hur läget ser ut på platsen. Sedan beskriver man händelsen mer detaljrikt och finner stöd i ett citat från stadens borgmästare. Militären och Röda Korset rapporterar därefter om antal döda, skadade och saknade varpå man finner stöd i ytterligare en invånares, Mario Usale som söker efter sin svärfar, ord. Därefter får presidenten komma till tals i ett helt stycke och brödtexten avslutas med fakta om räddningsinsatserna, ett uttalande från en tredje invånare och precis som i artikeln ur DN, uppgift om att inga svenska rapporterats drabbade. Artikeln avslutas med en faktaruta där man rapporterar om tidigare jordskred som drabbat landet.

8.2 Det strukturella

Exordium etableras genom en stark bild föreställande civila som tillsammans med män i uniform arbetar för att rädda en äldre kvinna och en liten flicka ur lermassorna. Därefter kommer rubriken som slår fast att katastrofen är ett faktum. Bakgrunden till historien är en händelse där ett jordskred drabbat Mocoa i sydvästra Colombia. För att skapa flyt i texten alternerar man mellan fakta, citat från vittnen och målade miljöbeskrivningar. Berättarstilen liknar den modell som användes för artikel 7. *De dödades i en lavin av lera* i DN den 2 april. Man inleder den dramaturgiska kurvan med bilden som anslag, presenterar vad som hänt och låter läsarna få möta några av de centrala figurerna, i detta fall genom intervjuer med tre civila, borgmästaren och landets president. Militären och Röda Korset presenterar chockerande siffror och historien når kulmen med civile Hernando Rodriguezs desperata uttalande:

"Vi har bara börjat inse vad som drabbat oss [...] Människor vet inte vad de ska göra. Vi var inte förberedda (Abrahamsson & Areskog 2017, s. 13).

Därefter avrundas artikeln med en försäkran att inga svenskar rapporterats drabbade. Artikeln avslutas med en faktaruta som presenterar skrämmande statistik över tre tidigare jordskred med allvarliga konsekvenser som drabbat landet. Ett bara månader tidigare, ett två år tidigare och det värsta i landets moderna historia 1985 med över 200 000 dödsfall.

8.3 Det underliggande

Hela artikeln strålar patosappell genom bild, flera intervjuer med drabbade på plats som både namngivs och köns- och åldersbestäms för att ge läsaren illusionen av en relation till personen i fråga.

”Jag vill inte ens minnas [...] Att se hur människor skrek, medan andra grät, sprang och försökte fly i bilar och motorcyklar, men hur de fastnade i leran. Det är alldeles för tungt” (Abrahamsson & Areskog 2017, s. 13).

Det finns även en hel del logosappell med statistik över antal drabbade, döda, skadade och saknade. Detta gör att läsaren själv får avgöra om situationen är, och i så fall hur, allvarlig. Precis som i DN:s artikel kring samma händelse finner jag underliggande belegg för hur man utan att skriva läsaren på näsan menar att katastrofen kunnat åtminstone mildrats om man varit bättre förberedd. Genom att presentera en faktaruta med flera tidigare liknande händelser leder man läsaren in på tankarna att man också borde ha varit det. Förutom det ethosappell som redan finns hos avsändaren stöttar man varje påstående på en källa. Påståendet att stora delar av staden förstörts av lera och bråte grundas i ett uttalande av stadens borgmästare och det om att 220 personer saknas, grundas i utlåtandet av en civilperson som söker efter sin svärfar. Övriga presenterade källor är militären, Röda korset, presidenten, UD, nyhetsbyrån AFP och Reuters samt lokala ”W radio” och TT.

Artikelns viktigaste påstående är att många människor drabbats hårt av ett jordskred som inträffat. Detta grundas i att skadorna hade kunnat bli lindrigare om man varit bättre förberedd. Rubriken är ganska aggressiv och föreslår att minst 200 människor dödade av ett jordskred. Mellan raderna kan man läsa att det inte var jordskredet i sig som dödade de flesta människorna, utan bristen på förberedelse såsom jordbävningssäkrade hus, mer hållbara vägar och ett bättre system för att ta hand om och leda bort stora mängder vatten från städerna. Man finner belegg för argumentationen dels i ett uttalande från en civil 69-åring vid namn Hernando Rodriguez och dels i en faktaruta där man berättar om flera tidigare liknande händelser. Informationen i faktarutan kommer med

undermeningen att jordskred är relativt vanliga i området varför man borde veta vad som ska göras och hur, när de väl inträffar.

Den retoriska genren lutar mot det forensiska eftersom man indirekt kritiserar landets styre för att inte vara bättre förberedda trots att liknande händelser visats inträffa med jämna mellanrum. Texten är skriven dagen efter händelsen rapporterats i flera andra svenska tidningar. Jag valde att ta bort några av dessa artiklar från mitt urval eftersom de behandlade samma ämne och liknade varandra mycket i både innehåll och struktur. Artikelförfattaren till denna artikel har hunnit få mer information om händelsen och har större möjlighet än artikelförfattaren till *”De dödades av en lavin av lera”* som publicerades i DN 2 april 2017, att få in fler detaljer och säkrare information och statistik.

8.4 Det visuella

Bilden föreställer flera civilklädda män och två uniformerade soldater eller poliser som räddar en äldre kvinna och en liten flicka iklädd en rosa klänning ur djupa lermassor. Den ena uniformsklädda mannen står med lervatten upp till höfterna och den andra ser koncentrerad ut som han balanserar på två stockar samtidigt som han lyfter barnet i säkerhet. En äldre kvinna hänger över en mans rygg och stöttas från sidan av en annan man som de försöker ta sig i säkerhet. Bilden väcker konnotationer om katastrof, gentlemannaskap, civilkurage och mod. Människorna på bilden ser ut att arbeta hårt och skyndsamt med spända ansiktsuttryck och suddiga partier i bilden som vittnar om hastiga rörelser. Artikeln anspelar mycket på patos. Man vill väcka känslor genom att använda ord och meningar som ”desperat,” ”katastrof,” ”grät och sprang [...] men fastnade i leran,” ”naturkatastrof,” ”rasmassor” och ”kollaps.”

9. Fredens baksida i Colombia: kokainhandeln ökar dramatiskt (Knarkgäng lockelse för fattiga fiskare).

9.1 Inledning

Denna artikel består av två artiklar av samma journalist och berörande i stora delar samma ämne. De finns båda på sidan 24 i Svenska Dagbladet 30 april 2017 under rubriken ”Världen” av Tomas Lundin. Jag kommer att behandla de som en och samma artikel och ta upp en del olikheter i slutet av analysen.

Artikeln inleds med en bild som föreställer en soldat i full mundering med armarna vilandes över ett automatvapen. Bildtexten lyder: ”Soldater är utposterade vid viktiga anläggningar. Men i stora delar

av regionen råder laglöshet” (Lundin 2017, s. 24). Till höger om bilden finns en faktaruta med rubriken ”Beslag för kokain ökar” (ibid. s. 24). Här har man samlat skrämmande siffror om ökad kokaininförsel i bland annat Sverige. Man vill fastslå i tidigt skede att artikeln angår oss i Sverige. Under bilden finns rubriken i fetstil och därefter kommer ingressen som förklarar att fredsavtalet med FARC lämnat ett tomrum i den kriminella sektorn som nu fylls av ELN-gerillan och kriminella gäng som vill göra anspråk på de rikedomar som följer med kokainproduktionen. Därefter presenteras artikelförfattaren med namn och mejladress.

Brödtexten inleds med att anslå platsen från vilken artikeln utspelar sig. Bahia Solano i Chocó, nordvästra Colombia. Därefter följer en ingående miljöbeskrivning och ett uttalande om det bristfälliga säkerhetsläget, från stadens borgmästare. Man berättar sedan i andra person om hur borgmästaren förlorat sin bror i en attack utförd av Paramilitären under den tid då FARC styrde i området. Man slår fast att våldet kommit tillbaka och fortsätter med en lägesrapport över vart FARC:s före detta soldater och ledare håller hus. Därefter berättar man om hur ELN tillsammans med narkotikagäng och paramilitära styrkor nu hotar att ta över området. Sedan följer ett uttalande av en boende som menar att det blivit sämre på senare tid och att gerillan är att beskylla för detta.

I följande stycke förklarar man att man har rest till området för att närvara vid ett möte för EU representanter gällande fredsfrämjande åtgärder i området. Här intervjuar man en grupp ungdomar som också närvarar. Borgmästaren berättar om paramilitärens egna metoder för att beskatta och kontrollera producenterna i byn. Amnesty menar att våldtäkter, tortyr och mord förekommer och man pekar ut den paramilitära gruppen AGC som en av de värsta med enda mål att generera snabba pengar. EU:s sändebud menar sedan att dessa beväpnade miliser och kokainhandeln är det största hotet mot freden i landet. Därefter följer fakta med ingående statistik av siffror som genereras genom kokaproduktionen. Man berättar om ett fenomen som kommit till som en konsekvens av ett kryphål i fredsavtalet med FARC-gerillan där staten lovat stöd åt kokabönder som går över till att odla andra grödor. Vilket fått resultatet att bönder som inte tidigare odlade koka, nu gör det för att komma åt stödet. Där tar den artikeln slut och vid dess sida får en annan artikel av samma författare angående samma plats och ämne, ta vid.

Rubriken för den artikeln är ”Knarkgäng lockelse för fattiga fiskare” (Lundin 2017, s. 24). Artikeln inleds med en ingress som beskriver hur många som drivs av fattigdom att söka ett bättre liv i laglösheten och att EU nu går in och satsar emot detta. Brödtexten inleds som tidigare artikel med att anslå platsen Bahia Solano. Man talar om hur de fattiga drivs in i kriminalitet efter att stora internationella aktörer kommer i vägen för dess tidigare möjligheter till inkomst genom fiske. Sedan berättar man hur EU går in och satsar på lokalsamhällena genom ekologiskt fiske och hållbar

turism. Därefter följer ett stycke miljöbeskrivning av byn Jagua Boca där ursprungsbefolkningen byggt en anläggning för hållbar turism. Man argumenterar varför verksamheten är bra och nämner att den hotas av kriget mellan olika väpnade grupper. Artikeln avslutas med att den colombianska militären fått kritik från FN för att de misslyckats med att ta kontroll över tidigare FARC-kontrollerade områden.

9.2 Det strukturella

Läsarens uppmärksamhet bjuds in genom den stora bilden följt av faktarutan i vilken man nämner Sverige. Det är ett smart drag av artikelförfattaren att nämna Sverige i ett så pass tidigt skede för att locka läsaren att stanna kvar och läsa vidare om det som angår oss här i nordn. Detta trots att inget mer nämns om Sverige. Texten är uppbyggd enligt isbergstekniken där mycket av grunden till artikeln befinner sig under ytan och det är tydligt att artikelförfattaren har en djup kunskap inom området (Häger 2014, ss. 79-80). Flyt skapas genom ett fritt och målade berättande där fakta varvas med fantastiska miljöbeskrivningar och citat från invånare. Detta gör texten intressant och läsaren blir mer benägen att fortsätta. Det går att ana en vilja att skuldbelägga genom hela artikeln. Till en början tycks FARC målas upp som skurkarna för att sedan lämna plats åt ELN, paramilitären och de aningen abstrakta ”droggängen”. På slutet avslöjar man att FN lagt skulden på den colombianska militären, ingenstans nämns att regeringen skulle ha någon form av ansvar för det som händer i landet.

9.3 Det underliggande

Artikeln inleds genom att appellera till patos genom en faktaruta som nämner hur det som händer i Colombia även påverkar oss här hemma i Sverige. Genom dessa siffror vill man väcka känslor som rädsla och avsky.

”På den europeiska kokainmarknaden omsätts årligen nästan 55 miljarder kronor, enligt Europols Drug market report 2016” (Lundin 2017, s. 24).

”2014 beslagtogs i EU sammanlagt 61 miljoner ton kokain [sic]” (ibid. s. 24).

Logosappell finns såväl i faktarutan genom statistik som visar på allvaret i situationen, som i den löpande brödtexen, också genom statistik men även genom formuleringar som:

”Huvudstaden [...] är som om den vore på en annan planet” (ibid. s 24).

Detta får läsaren att dra slutsatsen att platsen är som bortglömd i de politiska beslut som fattas långt där borta på den andra planeten. En intervju med ungdomarna Yuleidi, Laura, Hilary och Johny som uttrycker en osund oro för attacker och avlyssning förmedlar genom logos till läsaren att läget är så otryggt att nästa generation hotas och genom patos känner vi medlidande.

”Det går rykten om planerade attacker, säger 15-åriga Laura som drömmer om att bli veterinär och flytta bort från Bahia Solano” (ibid. s. 24).

Etos finns i förankringen i människorna på plats. Borgmästare från två olika områden, såväl som invånare, unga och äldre bekräftar det artikelförfattaren påstår vilket gör att läsaren tänker att informationen måste vara riktig eftersom samma sak rapporteras från flera håll. Journalisten har i ett sådant läge stor möjlighet att vinkla i önskad riktning eftersom han själv väljer vilka han intervjuar, vad han frågar om, hur han ställer frågorna och vilket innehåll som kommer med i den färdiga artikeln. Man hänvisar till ännu mer betrodda källor som Amnesty International, flera talespersoner från EU, US State department, Europol, svensk tull och polis samt FN.

Artikelns viktigaste påstående är att kokainproduktionen har ökat i Colombia sedan FARC och staten skrev under fredsavtal och att detta fått negativa konsekvenser även för oss i Sverige. Man vill alltså få läsaren att skylla detta på Colombia och främst FARC-gerillan. Men det finns ett stort problem med logiken i denna artikel. Redan i ingressen inleder man med påståendet att kokainhandeln fram tills fredsavtalet skrevs under skulle ha legat under FARC:s ansvar och att den nu tagits över av andra aktörer. Egentligen ger man inte någon lösning på problemformuleringen man inlett med- att kokainhandeln ökat dramatiskt och att detta skulle vara en negativ konsekvens av fredsavtalet mellan staten och FARC. Därefter följer en hel del, för påståendet tämligen irrelevant innehåll. Inte förrän i sista stycket presenterar man två möjliga skäl till den påstådda ökningen. Det första är att man tvingats sluta med den kemiska flygbesprutningen av kokaplantager, eftersom man hade svårt att kontrollera exakt var det cancerframkallande ämnet som skulle ta kål på plantorna, egentligen hamnade. Detta skedde dock redan 2015, ett år innan fredsavtalen skrevs under och bör därför inte vara ett svar på varför denna ökning sker just nu. Det andra är ett kryphål i den klausul i fredsavtalet där staten utlovar stöd till de kokabönder som väljer att gå över till andra grödor. Vilket fick som konsekvens att flera bönder som inte tidigare odlade koka började göra så för att få del av det ekonomiska stödet. Möjligen skulle det kunna vara en av orsakerna till den ökade produktionen. Dock gällde påståendet handeln och inte enbart produktionen. Intressant är att

man ingenstans nämner att en anledning skulle kunna vara en ökad internationell efterfrågan som en negativ konsekvens av ökad välfärd i västvärlden.

Genren är forensisk eftersom artikeln syftar till att peka ut en eller flera skyldiga parter till den ökande kokainhandeln. Artikeln är skriven bara några månader efter att President Santos fått motta Nobels fredspris för sina insatser för fred i Colombia. Landet befinner sig på darrande ben och för första gången på drygt 50 år i ett tillstånd man kallar fred.

9.4 Det visuella

Bilden föreställer en soldat i full mundering som vilar armarna mot ett automatvapen. Han ser uttråkad ut och står på en träbro omgiven av grönskande träd och buskar. Bildtexten föreslår att han skulle vara en av de soldater som blivit utplacerade för att vakta viktiga anläggningar och att det kan vara anledningen till hans avslappnade och omotiverade ansiktsuttryck. Bilden talar emot texten eftersom texten beskriver ökat våld och ett försämrat säkerhetsläge. En bild på en mer aktiv soldat skulle ha samverkat bättre med texten eftersom denna bild förmedlar konnotationer om att läget är så lugnt att inget finns att göra för utposterade soldater. Det är intressant hur man valt att publicera två artiklar av samma journalist och om i princip samma ämne precis bredvid varandra. Varför skrevs de inte ihop till en eller varför väntade man inte med artikel nummer två till ett senare nummer av tidningen och publicerade som en slags uppföljning för första artikeln? Jag har inte sett denna typ av layout i någon av mina andra analyserade artiklar. De två artiklarna har dock lite olika tonläge. Medan den första främst fokuserar på att hitta en skyldig till ett problem fokuserar den andra på möjliga lösningar till de problem som finns på platsen Bahia Solano.

Artikel nummer två; ”Knarkgäng lockelse för fattiga fiskare” (Lundin 2017, s. 24) är snarare av den epideiktiska genren då man fokuserar på att hylla EU för de insatser man gjort för att förbättra levnadsvillkoren för de boende. Den inleds med en patosorienterad beskrivning av situationen för de fattiga i Bahia Solano. Man appellerar till patos genom att skildra hur lätt det är för fattiga människor att lockas in i kriminalitet. Detta kan vi förstå och relatera till utan att vi nödvändigtvis behöver ha upplevt det. Medan den första artikeln präglas av känslomässigt laddade ord och meningar såsom ”oändligt långt borta,” ”fyra skott i huvudet,” ”försämrats dramatiskt,” ”gerillan mördar,” ”tortyr,” ”våldtäkt,” ”mord” och ”cancerframkallande.” Har den andra artikeln en mer nedtonad och lösningsinriktad underton med ord och meningar som ”tokiga saker [om kriminella handlingar],” ”ekologiskt fiske,” ”hållbar turism,” ”stärka lokalsamhällena” och ”fungerande ekonomi.”

10. Regeringen sköter inte avtalet seriöst

10.1 Inledning

Artikel i Dagens Nyheter 31 maj 2017. Hetsida plus ¾ sida 14-15. Text: Henrik Brandão Jönsson. Foto: Eduardo Leal. Artikeln inleds med en serie bilder som skildrar livet för FARC:s demobiliserade soldater. Som övertext står: ”FARC-gerillan i Colombia. Fredsprocessen riskerar dra ut på tiden” (Brandão Jönsson 2017 ss. 14-15). Sedan kommer bildtexten som lyder: ”I avvärningslägret, längst upp på en kulle i bergen, pågår förberedelserna inför FARC:s 53 års fest. Det spelas musik och gerillasoldaterna går civilklädda” (Brandão Jönsson 2017, ss. 14-15). Därefter kommer rubriken som följs av ingressen. Den som läst så här långt har hunnit få en uppfattning om vad som är ”grejen” med artikeln. Det finns även en faktaruta i vilken man tar upp tre viktiga punkter som ligger till grund för fredsavtalet. Brödtexten inleds med en miljöbeskrivning och rotas i firandet av FARC:s 53 års dag vilket är det sammanhang i vilket texten befinner sig. Runt omkring berättas detaljer kring fredsprocessen, Colombiakonfliktens och FARC:s historia samt detaljer kring hur de före detta soldaterna lever. Artikeln avslutas med ett citat från en av FARC:s högsta ledare och är respons på en fråga som ställts av artikelförfattaren.

10.2 Det strukturella

Läsarens intresse fångas genom flera uppseendeväckande bilder som kommer med ett etosappell. Det är tydligt att bilderna är tagna på plats och för artikeln ifråga vilket får läsaren att känna tilltro till artikelförfattaren. Bakgrunden till texten är det fredsavtal som skrevs mellan den colombianska staten och FARC-gerillan ett halvår tidigare. Med artikeln vill man skildra soldaternas sida i frågan och ta upp de problem som finns ur deras synvinkel. Detta kan vara för att förmedla bilder från båda sidor av konflikten. Det skulle även kunna vara för att provocera läsarna genom att måla upp en bild av otacksamma och giriga människor som inte nöjer sig med vad de får gratis av staten. Flyt skapas genom ett så kallat cirkulärt berättande där reportern inleder med en nyckelhändelse, i detta fallet FARC:s stundande 53-års fest, till vilken man senare återkommer (Häger 2014, ss. 77-78). Artikeln avslutas med att reportern får svar på frågan om hur den, av USA efterlyste, före detta FARC-ledaren Carlos Antonio Lozada ska kunna skapa ett modernt parti som folk vill rösta på när grunden för partiet ligger i marxism-leninismen (Brandão Jönsson 2017, ss. 14-15).

10.3 Det underliggande

I den inledande bildserien finns såväl etosappell som patosappell. Man vill väcka läsarens uppmärksamhet genom att skildra hur soldaterna har det. De känslor man appellerar till kan variera

beroende på mottagarens människosyn och/eller politiska åsikter. Patosappell finns i flera uttalanden från de före detta soldaterna. Carlos Pérez berättar att han är trött på att kriga. Artikelförfattaren lägger till att Pérez tvingats gå med i rörelsen som ung tonåring. Detta för tankarna till barnsoldater och man känner för honom och kanske emot FARC. Å andra sidan står ingenstans att det var FARC som tvingade honom att gå med. Den slutsatsen drar vi enligt Logos. Gregory Morales menar att han inte ångrar sig och att man kämpat för en god sak, även detta appellerar till patos. Logosappell finns i ett citat från Carlos Pérez som inte kan förstå hur nio domare kan ha rätt att förstöra för femtio miljoner människor. Det känns logiskt orimligt. Ytterligare logosappell finns i påståendet att USA utlyst en belöning på 21 miljoner kronor till den som medverkar till gripandet av före detta FARC-ledaren Carlos Antonio Lozada. Läsaren förstår att Lozada måste ha begått allvarliga brott eftersom belöningen är så enormt stor. Förutom det etos som ligger hos DN och ägarkoncernen Bonnier, upplevs ytterligare etos av att man har en reporter och en fotograf på plats.

Artikelns viktigaste påstående är att fredsprocessen riskerar att dra ut på tiden eftersom att staten inte fullgjort sin del av avtalet i tid och att FARC därför krävt förlängning av deadline för vapeninlämning. Argumentationen som förs behandlar hur fredsprocessen ser ut ur de före detta soldaternas synvinkel. Artikeln skildrar hur livet för dessa människor förändrats föga. Hur de fortfarande lever inom kontrollerade områden, bara att den part som kontrollerar har skiftat. Hur de fortfarande bor i tält, fastän staten utlovat 24 kvadratmeter levnadsyta per person och hur de bara går och väntar på att få sina öden bestämda av en högre instans, bara det att den instansen är staten och inte längre FARC. Artikeln skrevs ett halvår efter fredsavtalet skrevs under och är en av få artiklar som skildrar "den andra sidan." De allra flesta artiklar som kommit från Colombia under perioden har ämnat att kritisera FARC medan denna artikel behandlar FARC:s kritik mot staten. Det gör att artikeln hamnar under den epideiktiska genren.

10.4 Det visuella

Den första och största bilden visar civilklädda före detta FARC-soldater som går nedför en backe bärandes på två flak läsk var. En kvinna är närmast i bild. Hon verkar medveten om kameran och ler men tittar inte på fotografen. Markytan består av sand och gräs och omkring finns flera tält i grönt och svart. Kläder hänger på tork från en lina mellan två av tälten. Nästa bild föreställer flera människor. Två män är i fokus och höjer sina knutna nävar i någon sorts gest, flera knutna nävar syns i bakgrunden. Människorna befinner sig under ett tak konstruerat av trä och en tältduk. Två av personerna, mannen närmast i bild och en kvinna i bakgrunden bär matchande t-shirts. En kvinna i

blå skjorta, matchande hatt och stora glasögon tittar in i kameran med ett dystert uttryck. Bildtexten lyder: "Hedergäst är ordföranden för det colombianska kommunistpartiet, Jaime Cayedo Turriago, och den internationellt efterlyste FARC-ledaren Carlos Antonio Lozada deltar också i firandet den 27 maj" (Brandão Jönsson 2017, ss. 14-15). Under finns två mindre bilder. Den till vänster visar flera personer som deltar i firandet i bakgrunden. I fokus finns en kvinna iklädd fjäderhatt och bastkjol. Det svarta håret hänger ned och täcker överkroppen och i händerna håller hon pil och båge. I taket sitter någon form av elektrisk utrustning som skulle kunna vara stråklustare eller någon form av ljudsystem. Bildtexten lyder: "Det är första gången som firandet kan ske öppet utan risk för en attack från flygvapnet" (Brandão Jönsson 2017, ss. 14-15). Den andra bilden visar insidan från ett av tälten. Där finns två flaggor, en i Colombias färger med en landmassa och två korsade vapen i mitten, detta är FARC:s officiella flagga. Den andra flaggan är röd med gul text som lyder: PCCC och en symbol. Framför flaggorna står tre pallar på marken och mellan flaggorna står vad som skulle kunna vara en TV-skärm på en hylla. En person sitter på en av pallarna och tittar mot skärmen med ryggen mot en pelare och mot kameran. Bildtexten lyder: "Många har skaffat sig mobiltelefon och börjat uppdatera sig om läget i omvärlden" (Brandão Jönsson 2017, ss. 14-15). Det finns även bild på artikelförfattaren, fotografen, en av intervjupersonerna som får håret klippt med en elektrisk trimmer, samt en tecknad bild av Colombias geografiska läge. Konnotationerna som väcks av det samlade bildmaterialet är mer propagandatillställning än fest. Den första bilden förmedlar ungefär den del av livet som före detta gerillasoldat som beskrivs i texten nedan och samverkar därför väl med den. Artikelförfattaren skriver sitt reportage som om det vore en berättelse där han presenterar nya karaktärer i form av intervjupersoner inom olika befattningar. Hans miljöbeskrivningar är målande och hade kunnat höra hemma i en skönlitterär roman. Vid flera tillfällen benämner han människorna på plats som "forna gerillasoldater" medan han benämner Lozada som "FARC-ledaren" som om han fortfarande vore det trots att gruppen demobiliserat.

11. Turistbåt sjönk i reservoar i Colombia - 3 döda och 30 saknas hittills

11.1 Inledning

Artikel på sidan 12 i Aftonbladet 26 juni 2017 av Martin Mederyd Hårdh och Per Arnsäter, under huvudrubriken "Extra". Artikeln har placerats längst ner på högersidan och inleds med en bild av en fullastad fyravåningsbåt som lutar kraftigt åt sidan i bildens riktning. Bildtexten lyder: "Ingen använde flytväst enligt AP" (Mederyd, Hårdh & Arnsäter 2017, s. 12). Därefter kommer rubriken

följt av ingressen som sammanfattar artikeln. Brödtexten är ganska kort, den består av tio meningar i sin helhet som beskriver händelsen och den troliga orsaken till det inträffade.

11.2 Det strukturella

Texten inleds med en bild och rubrik som samverkar för att förmedla det man vill att läsaren ska veta allra först. En båt har sjunkit i Colombia, turister är inblandade och flera har dött, troligtvis på grund av att ingen ombord använde flytväst. Brödtexten inleds med bakgrunden till olyckan som var att turistbåten Almirante kryssat i Peñolreservoaren som ligger i Colombias nordvästra del. När den plötsligt kantrade och började sjunka. Läsaren vet redan att ingen ombord använde flytväst och redan i detta skede börjar jag ana en forensisk retorik där artikelförfattaren vill hitta en ansvarig för det som inträffat. Man berättar sedan att omkring 150 personer befunnit sig ombord och de flesta av dessa ska ha varit turister. Därefter berättar man hur andra båtar som befunnit sig på platsen kommit till undsättning och hur tre personer som befunnit sig i mitten av båten hittats döda i ett tidigt skede. I slutet av artikeln får läsaren veta att såväl flygvapnet som marinen, armén och polisen deltog i räddningsinsatsen och man bekräftar att ett trettiotal personer fortfarande saknas. Artikelns sista ord består av en rapport om uttalanden från flera överlevande som bekräftat vad som inleddes i bildtexten. Källan till detta är AP. Omväxling skapas genom att artikeln består av såväl en bild som flera olika texttyper, rubrik, ingress, bildtext och brödtext, som för tydlighetens skull alla står i olika typsnitt. Artikelförfattarnas namn står i ytterligare ett annat typsnitt.

11.3 Det underliggande

Rubriken vädjar till våra känslor, patos och vill få oss att tänka ”usch va hemskt” ”stackars anhöriga” eller eftersom artikelförfattarna använder ordet turist, ett ord som de flesta svenskar kan relatera till kan en önskad tanke hos läsaren vara: ”Det hade kunnat vara jag”. Bildtexten appellerar till logos ”Ingen använde flytväst” får oss genast att känna vrede och dra den logiska slutsatsen att olyckan inte hade fått samma utgång om passagerarna burit flytväst. Förutom det etosappell som redan förknippas med Aftonbladet och dess journalister, hänvisar artikelförfattaren till flera trovärdiga källor såsom AP, den lokala tidningen *El Colombiano*, TV kanalen *Caracol* samt den aningen abstrakta källan ”myndigheterna”. Artikelns viktigaste påstående är att en turistbåt har sjunkit och att flera människor mist livet samt att många saknas och att detta skulle bero på bristfällig säkerhet. Man argumenterar detta genom att påtala säkerhetsbrister såsom en överlastad båt samt att ingen av passagerarna använde flytväst. Noteras bör att inget av dessa påståenden bekräftats. Båda har sitt ursprung i utsagor från överlevande och troligtvis chockade passagerare och ingenstans påstår man att flytvästar saknades ombord, utan endast att ingen av passagerarna

hade dem på sig. Artikeln är skriven ett drygt halvår efter att President Santos utropat fred i landet vilket kan komma att betyda en ökad turistvåg och med det även en ökad förväntan på säkerhetsfrågor inom turistnäringen.

11.4 Det visuella

Bilden av den kantrande båten i turkost vatten framför ett prunkande bergslandskap samverkar perfekt med texten och leder oss att göra konnotationer till den bristfälliga säkerheten många av oss upplevt under semesterresor, känslor av panik och att det hade kunnat vara jag. Ordet ”turist” används hela fyra gånger, ”död” tre gånger och man påtalar förmodade brister i säkerheten vid tre tillfällen i inledningen och i avslutningen av artikeln. Denna berättarstil kallas cirkulär då artikeln tidigt knyts till en nyckelhändelse till vilken den återvänder i slutet (Häger 2014, s. 77).

12. Smart om Colombia

12.1 Inledning

Artikel i Expressen Kultur den 8 augusti 2017 av artikelförfattaren Ulrika Knutson. Den här artikeln skiljer sig en aning från övrigt analyserat material. Den befinner sig i Expressens kulturdel och består av en recension av Julia Svanbergs roman *Candelarias hus*. Den har därför en något annorlunda målgrupp än de artiklar som publicerats i Expressens huvuddel. Avsändaren är artikelförfattaren Ulrika Knutson som arbetar som författare och skribent på Expressens Kultursida. Artikelns kommunikativa mål består inte enbart i att få intressant och säljande material att publicera i tidningen utan även att sälja Svanbergs bok. Artikeln inleds med rubriken ”Smart om Colombia”, därefter står ordet ”roman” följt av en liten bild på boken, författarens namn, titeln, förlag samt antal sidor. Därefter börjar artikeln med vad jag gissar är ett utdrag ur boken. Artikelförfattaren beskriver sedan sina åsikter om boken och väver in fler scener tillsammans med fakta om Colombias historia som skulle kunna komma från den recenserade boken. Artikeln avslutas med en bild på en kvinna som jag gissar är Svanberg och en bildtext som skildrar artikelförfattarens åsikter om boken och författarens hantverksteknik.

12.2 Det strukturella

Rubriken är en aning vilseledande. Vad det är som är smart framgår inte riktigt och att boken skulle handla om Colombia känns en aning ospecificerat. Inte känns det heller som en särskilt lockande rubrik om inte kultursidsläsaren i fråga har ett speciellt intresse av just Colombia. Texten byggs sedan på en sammanflätad kompost av bokrecension, utdrag ur boken och artikelförfattarens egna

tankar kring en del av de ämnen som tas upp i boken. Inledningen är fantastisk och har bra flyt genom en miljöbeskrivning som placerar läsaren i en svindlande vacker miljö högt upp i Colombias berg, långt ifrån civilisationen såsom vi är vana vid den. Därefter följer flera lösryckta scener ur boken som analyseras och kommenteras. Jag får en känsla av att artikeln till en början var dubbelt så lång men senare behövts kapas för att få plats i tidningen. Scenerna går inte ihop, de knyter inte an till varandra och resten av texten saknar på så sätt flyt och tydlighet. Artikeln avslutas med en bild på författaren som ser ut att tvinga sig själv att pressa fram ett stramt leende.

12.3 Det underliggande

Artikeln inleds med en ingående och detaljerad miljöbeskrivning som appellerar till patos, läsaren ska känna det som om man vore där. Artikelförfattaren beskriver sedan flera svåra öden särskilt bland kvinnor som saknar något för Expressens läsare så självklart som mensskydd. Hon beskriver även situationen för bönderna som riskerar att förlora sina hem och sitt levebröd till ett gruvbolag som hotar att ta deras mark och fastighetsmäklaren Fabian som jobbar hårt för att nå sin dröm. Hela artikeln vilar på ett logosargument som säger något i stil med att boken är så bra att alla som läser detta borde köpa den. Hon skriver det inte rakt ut, det är underförstått och läsaren som håller med om att boken verkar bra och intressant drar själv den logiska slutsatsen. Etos förstärks genom att man gör det tydligt att författaren gjort sin research och flera gånger utan att skriva läsaren på näsan, antyder hon att hon själv besökt platsen.

Påståendet är att Svanbergs bok är så pass bra och läsvärd att mottagaren bör köpa den. Detta vilar på en god recension i positiv klang. Utan att ha läst boken kan jag bara utgå ifrån recensionen som pekar på att bokens centrala påstående är att livet på den colombianska landsbygden är mycket hårt men att miljön är strålande vacker. Detta finner artikelförfattaren belägg för på flera ställen då hon beskriver olika människoöden och målar upp vackra platser. Hon avslutar med att referera till Colombia som "paradiset" vilket är den första av mina analyserade artiklar som gör. Den retoriska genren är epideiktisk eftersom artikelförfattaren hyllar bokens författare och vill få mottagaren att känna positivt för boken. Texten är skriven i en tid då Colombia befinner sig i fred men då sociala orättvisor fortsätter att prägla landet och livet för människorna som bor där, i synnerhet folk på landsbygden. Det känns som om det är detta Svanberg vill skildra.

12.4 Det visuella

De bilder som finns har inte mycket med artikeln att göra annat än att de skildrar framsidan av Svanbergs bok och författaren själv. Författaren är blond med utväxt och bär en svart polotröja. Från det örat som syns på bild hänger ett vackert örhänge med pärlor och långa, färgglada fjädrar i en stil

som för tankarna till att hon skulle ha köpt eller fått smycket under sin tid i Colombia. I Knutsons artikel används många positivt laddade ord och meningar såsom ”svindlande vackert,” ”flashigt turistprojekt” och ”paradiset” men hon använder också samma negativt laddade ord och meningar som jag funnit i övrigt analyserat material, såsom ”död,” ”gerilla” och ”la Violencia”. Anledningen till att just denna artikel känns mer positivt inställd till Colombia är att den både börjar och slutar med att ge läsaren en positiv och vacker bild av landet, som om man vill linda in det onda i mjuk och fluffig sockervadd.

13. Vapenvila i Colombia

13.1 Inledning

Artikel på sidan 16 i Svenska Dagbladet 5 september 2017 under rubriken ”Nyheter Världen” utan bild, ingress eller namngiven journalist. Rubriken är positivt klingande. Man berättar vidare att Colombias regering och ELN som är Colombias sista aktiva gerillagrupp, tagit ett beslut om vapenvila. Nyheten är hämtad från TT/AFP och är intressant därför att man använder ELN som källa istället för exempelvis presidenten eller regeringen som man använt i övrigt analyserat material.

13.2 Det strukturella

Texten inleds med en rubrik som väcker reaktionen att ”Colombia, men var det inte redan fred där?” Detta har man läst i flera artiklar i svenska dagstidningar som bara månader tidigare, i samband med att President Santos fick mottaga Nobels fredspris, rapporterade om fred i Colombia. Brödtexten reder ut eventuella missförstånd genom att klargöra att läget. Bakgrunden till argumentationen vilar på att ett fredsavtal slutits med FARC-gerillan och att regeringen nu vill få till stånd en liknande situation med ELN. Artikeln är skriven enligt tegelstensprincipen med flera korta stycken som skulle kunna flyttas om eller bytas ut vid behov, det finns alltså inget tydligt narrativ (Häger 2014, s. 78). Man avslutar med att tillkännage att samtalen som hållits givit resultat och att ett avtal nu finns.

13.3 Det underliggande

Artikeln inleds med att påkalla etos men inte genom att hänvisa till myndigheter eller regeringen utan till ett uttalande från ELN, detta särskiljer artikeln från tidigare studerat material.

”Colombias regering och gerillan ELN ska nu iakttä vapenvila, meddelar ELN” (SvD 2017, s. 16).

Därefter appellerar man till läsarens logos genom att berätta att regeringen förhandlat med gruppen i många år, vilket leder läsaren till att förstå att processen varit svår och komplicerad. Detta i sin tur leder till ett patosappell när läsaren fattar tycke för regeringen och dess svåra kamp att sluta fred. Artikeln är skriven ett knappt år efter att fredsavtalen mellan FARC och regeringen skrevs under och dess viktigaste påstående blir färgat därefter. Artikelförfattaren målar upp den ena parten, Bogotåregeringen som de goda, som ska hyllas för sin kamp att sluta fred. Och den andra, onda parten, ELN som är skyldiga till att fredsprocessen dragit ut på tiden. Argumentationen är intressant eftersom man förutsätter att regeringen är den part som ansvarat för fredsavtalet trots att man hänvisar till ELN som källa. Man finner belägg i påståendet genom att hänvisa till att man för några år sedan slutit fred med FARC. Även det påståendet vinklas så att regeringen framställs som den part som ansvarat och ska hyllas för att det blivit fred medan, i detta fall, FARC benämns som den onde parten som ansvarar för att det en gång blev krig. Det gamla, engelska uttrycket "It takes two to tango" passar in här. Genren kan därigenom klassas som epideiktisk eftersom den hyllar Bogotåregeringen som efter flera års förhandlingar ska ha lyckats med uppgiften att sluta fred med både FARC och ELN. På så sätt delar man upp parterna i "de onda" och "de goda" eller de som startar krig och de som lyckas få slut på dem.

13.4 Det visuella

Artikeln har ingen bild och inte heller någon ingress utan går direkt från en fetstilad rubrik till en brödtext på 12 rader. Den har placerats högst upp till vänster på tidningssidan vilket, eftersom vi läser från vänster till höger och uppifrån och ned, gör att den blir en av artiklarna i det uppslaget vi ser allra först. Artikeln har på så vis större chans att nå flera läsare i jämförelse med en artikel som är placerad längst ner till höger.

14. Svår balansgång för påven i Colombia

14.1 Inledning

Artikel på sidan 18 i Svenska Dagbladet 8 september 2017 under rubriken "Nyheter Världen," med bild men utan namngiven artikelförfattare. I artikeln berättar man hur Påve Franciskus besöker Colombia två dagar efter att landets sista aktiva gerillagrupp ELN skrivit på ett avtal om vapenvila med staten. Redan i rubriken berättar man att Påven står inför en svår uppgift. Man berättar vidare om hur synen på fredsavtalet har splittrat landet. Hur det första förslaget ratades av folket och hur många anser att före detta gerillasoldater slipper undan alldeles för lindrigt.

14.2 Det strukturella

Texten inleds med en bild av President Santos, Påve Franciskus och en kvinna som jag misstänker är Santos fru María Clemencia Rodríguez Múnera. Därefter följer en bildbeskrivning som lyder: ”Colombias president Juan Manuel Santos mötte påve Franciskus vid flygplatsen i Bogotá” (SvD 2017, s. 18). Sedan kommer rubriken som en inledning på det problem artikeln centreras kring. Brödtexten inleds genom att berätta att Påven landat i Colombia, varför han rest dit, vem han är och var han landat. I nästa stycke berättar man en del om bakgrunden till hans besök och hur Colombia befinner sig i en fredsprocess vilket blir roten till artikeln. Många colombianer har röstat nej till fred för att man inte vill se de man anser skyldiga, gerillasoldaterna, komma undan utan straff. Man avslutar med att återknyta till rubriken och berätta att den balansgång man beskrivit syftar till Påvens försök att förespråka såväl rättvisa som försoning. Flyt och intresse säkerställs genom en cirkulär berättarstil (Häger 2014, ss. 77-78). Man inleder med att hänga upp berättelsen på Påvens besök i Colombia för att sedan berätta vidare om fredsavtalet som röstades ned av befolkningen och anledningen till det. Mot slutet återvänder man till Påven och hans svåra uppgift.

14.3 Det underliggande

Ethos förstärks genom att man refererar till TT och AFP. Logosappell finner man i att det måste vara viktigt för Påven att besöka Colombia eftersom han gjorde den långa resan från Vatikanen trots sin höga ålder (80 år) som nämns i artikeln. Läsaren förstår att resan inte kan ha varit helt enkel för en man i den åldern. Patosappellen blir tydlig mot slutet av artikeln när artikelförfattaren berättar hur människor röstat nej till fred därför att de anser att gerillasoldaterna slipper undan straff för sina handlingar. Här appellerar man till läsarens empati. Vem som helst kan förstå att den som utsatts för ett brott vill se förövaren straffad. Även Påvens uppgift; att finna en lösning som tillgodoser såväl rättvisa för offren som försoning bland landets medborgare appellerar till patos.

Artikeln viktiga påstående är att fred i Colombia är så viktigt att Påven rest hela vägen till dit för att hjälpa President Santos att finna en väg för att nå målet. Argumentationen leder som så att Påvens besök förväntas få en positiv effekt för fredsprocessen. Han besöker landet först efter att avtal om vapenvila skrivits med ELN och presidenten utropat ”fullständig fred.” Påvens uppgift består därför inte i att arbeta för att uppnå fred utan i att uppmana sina följare (stora delar av det colombianska folket) att göra vad de kan för att bibehålla freden, även om det i några fall betyder att man måste lägga hatet på hyllan. Egentligen centreras artikeln till ett påhittat problem. Man talar vid ett par tillfällen om en symbolisk balansgång eller balansakt och syftar till det sätt på vilket Påven måste lägga upp sitt tal till det colombianska folket för att det ska gå hem hos så många som

möjligt. Detta har man valt som en ingång eller vinkel för att berätta om besöket i Colombia. Påven har säkerligen redan arbetat fram ett tal och det finns inga källor i artikeln som bekräftar att han skulle ha några svårigheter med retoriken eller att han skulle ha uttryckt sig klumpigt.

Den retoriska genren hamnar under deliberativ retorik eftersom den handlar om hur Påven tillsammans med landets president och folket ska bära sig åt för att nå fram till ett gemensamt beslut om fortsatt fred. Artikelförfattaren skriver aldrig ut att freden är den ultimata lösningen, det behövs inte, utan tolkas in av läsaren eftersom det tillhör vår doxa (Ekström & Larsson 2010, ss. 232-233) att fred är något positivt och eftersträvansvärt. Samma sak gäller med det underförstådda påståendet att Colombia är ett katolskt land. Det står inte uttryckligen i texten men vi förstår det dels eftersom Påven gjort sig besväret att besöka platsen och dels eftersom man tror att hans besök kommer att ha effekt på befolkningen och på fredsprocessen. Artikeln är skriven ett drygt halvår efter att fredsavtalen mellan staten och FARC-gerillan skrevs under och bara dagar efter att President Santos utropat fullständig fred efter en överenskommelse om vapenvila med ELN. Tre dagar tidigare rapporterade samma tidning om avtalet om vapenvila. Det borde finnas mycket att rapportera om från Colombia och jag finner det intressant att man valde att publicera en artikel som tar upp ett problem.

14.4 Det visuella

Artikeln inleds med en bild som skildrar ett möte mellan Påve Franciskus iklädd traditionella kläder och bärandes ett stort silverfärgat kors runt halsen. Till höger om Påven står en kvinna som jag tror är President Santos fru, hon nämns varken i bildtexten eller i brödtexten. Hon bär en gråblå klänning med långa ärmar och knytskärp i midjan. På Påvens vänstersida står President Santos iklädd mörk kostym, vit skjorta och ljusblå eller lätt lila slips. Han gestikulerar med högerhanden mot Påven som står vänd emot honom med ett roat ansiktsuttryck. I bakgrunden finns flera personer. Några bär kostymer. En fotograf fotar eller filmar händelsen. Bilden förmedlar en lättsamhet. Kanske talar de om och gläds över den nya freden?

15. Rekordstort kokainbeslag i Colombia

15.1 Inledning

Artikel på sidan 15 i Dagens Nyheter 9 november 2017 utan namngiven journalist eller bild. Med källan TT/AFP. Rubriken väcker uppmärksamhet med ordet ”rekordstort” som belyser att händelsen är något utöver det vanliga och väl värd att belysa. Colombia står i röd text sedan följer brödtexten som beskriver hur ett beslag på tolv ton av den ökända drogen gjorts och att president Juan Manuel

Santos menar att det skulle vara det största enskilda beslaget i landets historia. Därefter följer påståendet att Colombia är ursprungsland för en stor del av världens kokain och statistik över hur mycket som tillverkades under 2016. Artikeln avslutas med påståendet att detta var en ökning med 34 % jämfört med 2014. Påståendet:

”Colombia är ursprungsland för mycket av det kokain som når andra länder i världen”
(Dagens nyheter 2017, s. 15).

Lutas mot en statistisk redovisning av antalet ton kokain som tillverkats i landet under 2016 samt en ökning i procent jämfört med tidigare år. Att kokain är en negativ faktor i ett samhälle och att en ökning i tillverkningen skulle vara något negativt är en premiss som ligger i vår doxa och som man därigenom förutsätter att läsaren överensstämmer med.

15.2 Det strukturella

Läsaren bjuds in med rubriken som innehåller orden ”kokain” och ”Colombia,” två ord som sammanlänkades under Pablo Escobars storhetstid och som vi påmints om på senare tid genom bland annat Netflixserien *Narcos*. Artikeln publicerades dessutom bara ett par dagar efter att seriens tredje säsong med svenske skådespelaren Matias Varela i en av rollerna, hade premiär (Kingsizemagazine 2017). Dessa två ord sammanfattar artikeln och är det avsändaren vill att läsaren ska få ta del av allra först. Därefter byggs texten enligt tegelstensprincipen med tre meningar som hade kunnat möblerats om i vilken ordning man än önskat (Häger 2014, s. 78).

15.3 Det underliggande

Genom att hänvisa till President Santos appellerar man till etos, vi förutsätter att presidenten har koll på vad som händer i landet och litar på hans ord. Därefter följer ett logosappell där man använder siffror och statistik för att låta läsaren dra den egna logiska slutsatsen kring allvaret i händelsen genom att tänka i banorna att en ökning av tillverkningen av kokain är dåligt eftersom droghandeln är något som bevisats vara skadlig. Patosappellen representeras av meningen som beskriver hur det colombianska kokainet når resten av världen, här kan vi relatera. Eftersom vi bor i Sverige som tillhör resten av världen och vi inte vill ha kokain på våra gator väcks vår avsky och rädsla.

Artikelns viktigaste påstående är hyllningen av den (onämnda) myndighet som gjort beslaget av tolv ton kokain som nu kan förstöras och inte riskerar att nå konsumenterna. Denna hyllning gör att artikeln hamnar under den epideiktiska genren. Argumentationen vilar på doxan att illegala

substanser såsom kokain är såväl skadligt för hälsan som olagligt och ska varken användas eller framställas.

Skulle artikeln istället handla om exempelvis socker och ordet kokain bytas ut mot det skulle argumentationen få en helt annan innebörd.

”2016 tillverkades 866 ton socker i Colombia, en ökning på 34 procent jämfört med året innan”.

Detta är intressant eftersom vi skulle läsa detta påstående som något positivt relaterat till en ökning av arbetstillfällena och ett tillskott i Colombias ekonomi. Trots att de allra flesta av oss är överens om att socker inte är nyttigt för vår hälsa och att forskning visat att det skulle vara lika beroendeframkallande som just kokain (Mark 2016).

15.4 Det visuella

Artikeln saknar bild och ingress och befinner sig längst ned på sidan och näst längst till höger. Artikeln får en negativ klang genom ord och meningar som ”rekordstort kokain beslag” och ”droglabb” och ordet kokain används fyra gånger i artikeln som endast innehåller 59 ord vilket innebär att det utgör ungefär var femtonde ord. Detta gör att vi förknippar artikelns innehåll med något negativt och dåligt.

16. Fredssamtal i Colombia avbryts

16.1 Inledning

Artikel på sidan 15 i Svenska Dagbladet under rubriken ”Världen Nyheter” den 11 januari 2018 utan namngiven journalist eller bild. Artikeln inleds med en rubrik som följs av brödtexten där man berättar att President Santos valt att avbryta fredssamtalen med ELN. Anledningen till detta ska vara attacker som utförts av gruppen tidigare samma vecka. Därefter följer ett uttalande av presidenten där han berättar att han begärt hem ledaren för regeringsdelegationen för diskussion om hur och om fredssamtalen kommer att kunna återupptas. I nästa stycke berättar man var samtalen skulle ha hållits samt lite om bakgrunden. Man avslutar med att berätta om de lyckade samtalen som ledde till att FARC-gerillan nu kan omvandlas till ett politiskt parti.

16.2 Det strukturella

Läsaren bjuds in med den lite burdusa rubriken som berättar att fredssamtalen i Colombia kommer att avbrytas. Vid en första anblick kan det, åtminstone för de som följde Nobelgalan 2016, verka

som om att det är freden mellan den colombianska staten och FARC-gerillan som hotas. Detta klargörs i brödtextens första mening. Dock är det inga fredssamtal utan diskussioner gällande fortsatt vapenvila som de inställda samtalen skulle ha gällt. Bakgrunden till händelsen är ett avtal om vapenvila mellan den colombianska staten och ELN-gerillan som löpt ut och som man hoppats kunna förnya. Detta har President Santos satt stopp för efter vad han kallar gerillaattacker som skulle ha utförts av gruppen någonstans, någon gång under onsdagen samma vecka. Texten bygger på påståendet att ELN är orsaken till att presidenten avbrutit samtalen och att gruppen kanske är det enda som står i vägen för fred i Colombia. Man skapar omväxling i texten genom att blanda berättelsen om den aktuella händelsen med ett uttalande av presidenten och fakta om bakgrunden till händelsen. Man avslutar genom att använda FARC som ett slags exempel efter vilket ELN skulle kunna följa och att även dem i förlängningen skulle kunna engagera sig politiskt på en laglig nivå. Detta är den första av mina analyserade artiklar där man använder ett agerande från en gerillagrupp som ett exempel på något som anses som ”rätt” sak att göra.

16.3 Det underliggande

Man inleder brödtexten med att hänvisa till ett agerande och uttalande från Colombias dåvarande president; Juan Manuel Santos, detta appellerar till etos. När man talar om orsaken till de inställda samtalen appellerar man till patos eftersom man vill få läsaren att känna avsky och vrede för de påstådda gerillaattacker som ska ha utförts. Ett exempel på logosappell finns i sista meningen där artikelförfattaren tar upp ett exempel på hur FARC efter demobiliseringen nu är på väg att bilda ett politiskt parti, där vill man att läsaren drar den logiska slutsatsen att detta vore en fullt möjlig och rimlig väg att gå även för ELN. Artikelns viktigaste påstående och grunden till argumentationen är att President Santos avbrutit inplanerade samtal om fortsatt vapenvila med ELN. Anledningen till detta, enligt Santos är det aningen abstrakta ”gerillaattacker”.

Artikeln argumenterar för presidentens agerande genom att endast föra dennes sida i konfrontationen. Det kan vara lätt att glömma att den 52 år långa konflikten som pågått i Colombia, till stor del grundar sig i situationer som dessa. Massor av människor som tröttnat på regeringen och tagit upp en väpnad kamp för sin sak och en regering som i sin tur vägrar lyssna på dessa människor. Den retoriska genren är forensisk eftersom artikeln syftar till att anklaga ELN. Artikeln är skriven ett drygt år efter fredsavtalet med FARC-gerillan vilket gör att en läsare lätt kan föreställa sig att det vore enkelt att få ELN med på samma tåg genom att använda samma strategier man använt i förhandlingarna med FARC. Verkligheten är mer komplicerad eftersom gerillagrupperna har vitt skilda bakgrunder. Medan FARC är effekten av en grupp anhängare till det liberala partiet,

främst bönder som fördrevs från sina hem på landsbygden under La Violencia, formades ELN omkring ett decennium senare i skuggan av våldets storhetstid. Dess anhängare bestod av en blandad kompott religiösa och studenter från landets högskolor som tagit inspiration från den kubanska revolutionen (Insight Crime 2017).

16.4 Det visuella

Det finns ingen bild att analysera. Tittar man på rubriken är den bara aningen förstordad och i fetstil. Artikeln har fått plats högt upp på sidan och nästan längst åt vänster vilket ger den fördel efter hur vi läser en tidning, från vänster till höger och uppifrån och ner. Majoriteten av övrigt analyserat material, om man ser till liknande korta artiklar har haft plats betydligt längre ned på sidan och som regel i högerkant.

17. Colombia, Anderna och Panama

17.1 Inledning

Annons på sidan 3 under rubriken ”DN Erbjudanden”, utan namngiven journalist i Dagens Nyheter den 3 mars 2018. Texten inleds med en bild som tar upp ungefär hälften av artikelns totala utrymme. Bilden som föreställer en staty av ett kors med en städad gata som löper genom en pittoresk by med vitmålade husfasader, lertegeltak, färggranna blombuskar och palmer mellan husen. Infällt i bilden finns en faktaruta som informerar om datum för ett föredrag med bildvisning hos avsändaren. Därefter kommer rubriken följt av texten som informerar om en rundresa i colombianska Anderna, till karibiska kusten och vidare till grannlandet Panamá. Därefter fastslår man att:

”Colombia [...] blivit den nya stjärnan på den latinamerikanska resehimlen” (Dagens Nyheter 2018, s. 3).

Efter det följer en ganska lång mening i vilken man berättar om hur före detta President Santos fått mottaga Nobels fredspris. Sedan går man in på resplanen och avslutar med information om pris, avresa, reslängd och en länk som leder vidare till mer information. Avsändaren är DN:s partnerorganisation ”Världens Resor” som önskar sälja sin resa genom en annons i Dagens Nyheter. Länken som finns med i slutet av texten är låst och går endast att få del av genom att logga in på DN:s medlemsportal. Målgruppen är DN:s prenumeranter som har ett intresse av resor utöver den vanliga chartersemestern. Samtidigt som DN kan vinna nya prenumeranter i människor som inte ännu är medlemmar men som vill veta mer om resan.

Den här artikeln är en av mycket få av mina analyserade artiklar som inte behandlar någon form av problem. Den skiljer sig från övrigt material även på så sätt att den inte har som syfte att rapportera en händelse utan istället att sälja en resa åt en av DN:s partnerorganisationer. Artikeln är skriven under "DN Erbjudanden" och är en annons från en partner där DN:s prenumeranter erbjuds att delta i en resa till ett förutbestämt fast pris. Både avsändaren såväl som målgruppen skiljer sig därför avsevärt från övriga analyserade artiklar. Artikeln inleds med bilden som kan sägas representera definitionen av allt det en svensk vill uppleva under semestern. Det är rent, ljusst och prunkande, vilket leder tankarna till att det även måste vara varmt. Gatorna är rena, byarna välsköta och det stora korset berättar om en kultur förankrad i kristendomen, likt vår egen.

17.2 Det strukturella

Trots att artikeln endast består av 120 ord väljer man att i tidigt skede berätta för läsaren att landets president; Juan Manuel Santos nyligen vunnit Nobels fredspris. Man vet att Colombia har en mörk bakgrund och ett kontroversiellt rykte och vill övertala läsaren om att landet, numera är tryggt och säkert. Detta ger förtroende för avsändaren och kan vara det som är avgörande för att man läser vidare och i förlängningen även åker med på resan (Carlsson & Koppfeldt 2011, s. 92).

Berättelsen inleds med den stora bilden över den pittoreska byn. Det är också denna som ska locka in läsaren och låta denne avgöra om man vill läsa vidare eller gå över till nästa text. I den verbala texten berättar man genom att låta ett ämne leda in på nästa för att sedan mynna tillbaka i inledningen som börjar med en mening som beskriver resplanen. Sedan kommer påståendet som ligger till grund för textens argumentation. Därefter följer information om resmålet och landets historia innan texten går tillbaka till att beskriva den tänkta resplanen.

17.3 Det underliggande

Artikelns viktigaste påstående finns med i inledningen med citatet:

"Colombia har på kort tid blivit den nya stjärnan på den latinamerikanska resehimlen"
(Dagens Nyheter 2018, s. 3).

Med detta vill man säga att om du reser med oss, nu medan denna "stjärna" fortfarande är "ny" kommer du att få uppleva något närmast unikt. Grunden till påståendet är att vi lockas av det som är nytt och unikt. Vi vill gärna ha det som inte andra har och gärna först av alla. Detta är något som ligger i konsumtionssamhällets grundval och kan liknas vid en modern version av "djungelns lag". Den retoriska genre som används är epideiktisk eftersom man hyllar President Santos för hans

insatser och ämnar få läsaren att känna positivt för landet så att de vill följa med på resan (Ekström & Larsson 2010, s. 219).

Den appellform som används såväl först som främst är patos. Halva artikeln består av en bild på en städad gata kantad av prydliga vita husfasader, palmer och färggranna blommor. Närmast i fokus är en staty av ett kors. Texten beskriver ett annat Colombia än den bild jag fått från övriga artiklar med ord som rikt kulturutbud, vacker natur, charmiga städer och imponerande skylines. Här vill man väcka reslust genom att tala om det vackra med landet.

Påståendet som citerats ovan bygger på ett logosappell. Man menar att nytt är unikt och unikt är bra. Man använder denna appellform även i slutet av artikeln genom begreppen ”erbjudande” och ”ditt pris” istället för ”pris” vilket talar om för läsaren att denne erbjuds något unikt. Läsaren får inte veta vad resan kostar för icke-prenumeranter och även om priset vore detsamma eller kanske till och med lägre för dessa får vi bilden av att ”vårt pris” är det bästa eftersom det ingår i ett erbjudande och erbjudanden i regel är förmånliga.

Etos finner man förutom i det faktum att annonsen publicerats i en av landets äldsta och mest förtroendeingivande nyhetstidningar, i meningen som behandlar Nobels fredspris. Vi svenskar har god koll på vad priset är och vad det innebär att få ta emot det. En president som vunnit priset och genom honom även det land över vilket han regerar uppfattas som förtroendeingivande. Texten är skriven ett och ett halvt år efter att fredsavtalet röstats igenom och ett drygt år efter att President Santos fått mottaga Nobels fredspris. Eftersom fred i Colombia är ett relativt nytt fenomen väljer man att behandla ämnet i en annons för en resa i landet. Samma annons skriven om fem år skulle troligtvis använda helt annan och mer klassisk retorik för att försöka sälja en resa.

17.4 Det visuella

Texten inleds med en bild av en staty av ett kors. Statyn har centrerats i fokus med en bakgrund som porträtterar en städad gata som löper genom en pittoresk, kullerstensbelagd by med vitmålade husfasader och lertegeltak. Färggranna blomstrande buskar, träd och palmer växer mellan husen och ramar in bilden. Långt bort skymtar ett glesbebyggt bergslandskap. Konnotationer är de känslor och tankar som väcks inom oss och får oss att dra paralleller till en sak när vi tittar på något annat (Carlsson 2011, s. 18). Bilden förmedlar en typisk representation av vad vi svenskar vill ha när vi reser på semester. Det är rent, soligt och prunkande grönt, vilket gör att vi drar slutsatsen att det också är ett behagligt klimat.

I denna texten används bilden som en stor del av säljfaktorn. Den verbala delen av texten hade varit lika inspirationslös utan bilden som bilden hade varit grundlös utan den verbala texten. Bild och text samverkar därför i en total symbios. Ord och meningar som; ”[...] den nya stjärnan på den latinamerikanska resehimlen.” ”Kulmen på en lång rad sociala förbättringar [...]” ”[...] belönades med Nobels Fredspris [...]” ”Fred.” ”[...] landets rika kulturutbud.” ”[...] vacker natur [...]” (Dagens Nyheter 2018, s. 3) gör att produkten som beskrivs i texten blir säljande. Infällt i bilden finns även en klarblå ruta med vit text där man informerar om datum för ett föredrag med bildvisning som kommer att hållas av researrangören för att sprida inspiration hos och information till potentiella medresenärer.

18. Svensk man rånmördad i Colombia

18.1 Inledning

Artikel på sidan 22 i Expressen den 2 april 2018. Anna Mattsson har skrivit artikeln. Den här artikeln har fått en halvsida under sidrubriken ”EXTRA” och inleds med en rubrik som består av vit text på svart bakgrund vid sidan av en tecknad jordglob där Colombia märkts ut med rött på kartan. Rubriken tar upp ungefär hälften av utrymmet i artikeln. Därefter kommer en underrubrik där det står vad mannen hade för sig stunden innan han mördades. I ingressen utvecklar man med att låta läsaren lära känna mannen. Man berättar om hans ålder, än en gång vad han gjorde stunden innan han mördades, varför han befann sig i Colombia, vem han var där med och hur han dog. Här finns också ett uttalande av en kvinna på UD:s pressjour som bekräftar att en man med samma ursprung och i samma ålder på något sätt avlidit i Colombia. Ingressen avslutas med påståendet att lokala myndigheter gått ut med löfte om en belöning för tips som leder till att gärningsmännen kan gripas. Brödtexten inleds med en närmare beskrivning på vart i landet mannen befann sig och med vem. Därefter berättar man vad som inträffat stunden före mordet och presenterar en teori om ett missförstånd som lett fram till att mannen till sist sköts. Ytterligare underrubrik nämner att en belöning utlovats efter vilket brödtexten fortsätter med att mannen förts till sjukhus där han senare avlidit till följd av sina skador. Uttalandet från medarbetaren på UD:s pressjour upprepas med tillägget att mannens anhöriga har underrättats. Man berättar sedan bakgrunden till varför svensken besökt Colombia och menar i nästa mening att fallet prioriteras av lokal polis. Därefter tillkännager man att det kan finnas möjliga bevis från en övervakningskamera. Artikeln avslutas med att berätta om en belöning på 60 000 SEK som utfästs för den som kommer med tips som leder till gärningsmännens gripande. Därefter kommer artikelförfattarens namn och kontaktuppgifter.

18.2 Det strukturella

Rubriken får en enormt viktig roll då den tar upp åtminstone hälften av platsen i hela artikeln. Ordet rånmördad har valts för att väcka intresse och avsky. Det finns flera sätt att se på artikeln, dels går det att läsa den med en kritisk blick på Colombia och den fredsprocess som pågår. En man som semesterar i en av landets populäraste semesterorter belägen på karibiska havets kustremsa blir rånmördad för en guldkedja. Det går också att läsa den åt precis motsatt håll eftersom lokala myndigheter tycks ta fallet på enormt allvar vilket de inte skulle ha gjort om händelser som denna tillhörde vardagen. Texten bygger på den så kallade cirkelmodellen där artikelförfattaren slår an med en händelse som hon senare återvänder till för att berätta mer om (Häger 2014, s. 77). Detta sker vid flera tillfällen genom texten. Information om att mannen skulle ha åkt motorcykel finns med vid tre tillfällen och hans flickvän nämns vid hela fyra olika tillfällen. Artikeln avslutas med att berätta att man utlyst en, i lokala mått mätt, enorm belöning för tips om gärningsmännen. Summan uppgår till motsvarande mer än två colombianska minimiårslöner (Countryeconomy 2018). Om man för sakens skull jämför det med en minimilön för en förstagångsarbetare på 18 år som faller inom Handels avtal om lägstalöner (Handels 2019) skulle summan motsvara ungefär en halv miljon svenska kronor. Detta får mig att fundera över om dessa siffror verkligen kan stämma.

18.3 Det underliggande

Artikeln bygger på ett starkt appell till patos. Läsaren ska känna medlidande för såväl den mördade mannen som flickvännen och avsky ska väckas för rånarna samt rädsla för Colombia. Etos finner man hos UD samt lokala medier som själva säger sig ha fått uppgifter från polisen. Dessa uppgifter gäller dock endast att en svensk man ska ha anlänt i landet, när och varför samt att en svensk man i 50-års åldern ska ha dött och att hans anhöriga har underrättats. Inga uppgifter finns som styrker att detta skulle vara samma man. Logosappellen ligger i de delar av argumentationen som är designade att få oss att relatera till offret. Han är svensk, i samma åldersgrupp som tidningens främsta målgrupp, han var på semester, ”han hade kunnat vara jag eller någon jag känner”.

Artikeln viktigaste påstående är att Colombia är en farlig plats eftersom en svensk man som kunde ha varit läsaren eller någon denne känner, mördats i närheten av ett av landets populäraste turistmål. Argumentationen bygger vidare på att mannen mördades för något så litet som ett smycke. Man baserar en möjlig orsak till dådet på en utsaga från en släkting till mannens flickvän, som menar att mannen sköts som resultat av ett missförstånd som uppstått till följd av hans bristande kunskaper i spanska. Man framlägger inga ytterligare bevis på att händelsen inte rörde sig om någon form av personlig hämndaktion mot mannen eller dennes närstående. Läsaren vet inte om mannen hade

något tidigare otalt med gärningsmännen. Eller ens om dessa påstådda gärningsmän existerar, kanske var det flickvännen som sköt. Finns vittnen? Det enda som bekräftas av UD är att en svensk man har dött i Colombia vilket gör artikeln vinklad. Hela artikeln bygger på uttalandet från en enda person som kan ha anledning att vara partisk.

Tiden för artikeln är omkring ett och ett halvt år efter det att fredsavtalen skrevs under och presidenten fick mottaga sitt Nobelpris. Platsen där dådet ägt rum är en välrenommerad turistort i norra Colombia som under denna tid står på darrande ben och många hoppas att turistnäringen ska ta över där kokainhandeln en gång fungerat som enda möjliga inkomstkälla för de minst bemedlade (Lundin 2017, s. 24). Mot slutet tar argumentationen en oväntad vändning då man meddelar att lokala myndigheter tar fallet på så pass stort allvar att man utfäst en belöning på motsvarande 60 000 svenska kronor för tips kring händelsen. Detta säger sig självt att man inte kunnat göra varje dag på året, varför händelsen inte kan vara speciellt vanlig.

Den retoriska genren är epideiktisk eftersom man försöker få läsaren att känna negativt för händelsen och genom att trycka på att mannen inte bara var en turist, utan även svensk förmedlar man en negativ känsla för att semestra i Colombia. Den skulle också kunna klassificeras som forensisk, det vill säga, den syftar till att anklaga någon för ett brott som påstås ha begåtts.

18.4 Det visuella

Artikeln kan delas upp i två delar där den övre består av den enorma rubriken och den undre består av underrubrik, ingress och brödtext. Det starka ordet "rånmördad" har valts istället för skjuten eller dödad, och står med i rubriken som tredje ord efter "svensk man." Man upprepar ordet i ingressen. Artikeln har placerats på en halvsida över en annons för tidningens TV-tablå. Rubriken är skriven i vitt ovanpå en svart bakgrund och med en jordglob ovanpå vilken man markerat Colombia i rött. Den mörka bakgrunden runt jordgloben kan ge konnotationer av dysterhet och ondska (mörka samhällskrafter).

19. Colombia blir Nato-partner

19.1 Inledning

Artikel på sidan 24 under rubriken "Världen" i Dagens Nyheter den 27 maj 2018, utan bild, ingress eller namngiven journalist. Detta är den allra kortaste av samtliga analyserade texter med 31 ord. Artikeln är placerad längst ner på sidan, näst längst till höger över en annons för Eckerölinjen. Man inleder med rubriken följt av "Colombia" i röd text. Därefter kommer brödtexten och man avslutar med att ange källan TT/AFP.

19.2 Det strukturella

Brödtexten inleds med en vidare förklaring av rubriken, man utvecklar sedan med påståendet att Latinamerika inte har någon Natopartner sedan tidigare och tydliggör att Colombia blir den första. Bakgrunden till artikeln är att Colombia under många år befunnit sig i en konflikt som nyligen blivit löst och att detta blir nästa steg i den långa och komplicerade fredsprocessen. Brödtexten består endast av två meningar och i den sista uppger man att överenskommelsen gjorts ett helt år tidigare. Med det avslutas artikeln.

19.3 Det underliggande

Genom påståendet att Colombia blir Latinamerikas första Natopartner låter man läsaren själv dra (logos) slutsatsen att detta är ett stort steg för Colombia. Genom att referera till TT/AFP visar man att man vet vad man pratar om eftersom man har två så pass stora nyhetsbyråer i ryggen, detta appellerar till etos. En enda sak som skulle kunna liknas vid ett patosappell är uttrycket (Latinamerikas första). Nato är en allians av flera länder i Europa och USA vars viktigaste roll är att se till att medlemsstaterna får bibehålla frihet och säkerhet genom att bistå med politiska och militära insatser. För att bli medlem, eller som i Colombias fall, nationell partner förväntas landet i fråga att möta vissa uppsatta politiska, ekonomiska och militära riktlinjer (Nato 2017). Detta kan, för den som är insatt i Colombias historia uppröra känslor av lättnad och glädje. Artikeln är skriven ett och ett halvt år efter att fredsavtalen med FARC skrivits under och ett knappt år efter att ELN och staten beslutat om vapenvila. Med den bakgrunden blir dess viktigaste påstående att Colombia blir Latinamerikas första Natopartner, vilket grundas i ett uttalande från dåvarande President Santos. Argumentationen utgår ifrån att detta är relevant eftersom landet trots sin turbulenta historia nu tycks ha kommit så långt i fredsprocessen att ett partnerskap med Nato är möjligt. Den retoriska genren är deliberativ eftersom artikelförfattaren talar för att ett Natopartnerskap skulle vara en bra idé och få positiva konsekvenser för Colombias framtid.

19.4 Det visuella

Den här artikeln är placerad långt ned på sidan och nästan längst åt höger, vilket gör att den når läsaren sist av allt innehåll på sidan, förutsatt att denne läser samtliga artiklar i inbördes ordning, från vänster till höger, uppifrån och ned. Artikeln är mycket kort och saknar attraktionskraften av en bild vilket gör att den får låg prioritet när vi ögnar igenom tidningssidan efter något som verkar intressant. Det ord som används flitigast i texten är ”Colombia” som finns med fem gånger i en text som endast består av 31 ord.

20. Unik chans för vänstern: Gerillamedlem kan bli president i Colombia

20.1 Inledning

Artikel på sidan 10 i Aftonbladet den 28 maj 2018 utan namngiven journalist. Artikeln inleds med en ganska vågad rubrik där artikelförfattaren benämner vänsterpartiet Colombia Humanas ledare Gustavo Petro som ”gerillamedlem.” Påståendet är sprunget ur Petros ungdomsår då han engagerade sig i gerillagruppen M-19 vilket ledde till ett fängelsestraff (Alsema 2018). Man berättar sedan kort om det stundande presidentvalet och ledarkandidaterna som består av Petro och högerkandidaten Iván Duque. Man skriver därefter om en rädsla för att landet, om lett av Petro ska komma att följa i samma fotspår som grannlandet Venezuela, varifrån miljontals människor flytt undan kommunismen in i Colombia. Man avslutar med att avslöja att högern leder med 40 gentemot 30 procents väljarstöd men att vänstern fortfarande har en chans att vinna valet vilket skulle bli första gången i Colombiansk historia.

20.2 Det strukturella

Rubriken är vågad därför att artikelförfattaren likställer den colombianska vänsterpolitiken och de illegala gerillarörelserna som verkat i landet sedan 50- talet. Man bjuder in läsarens uppmärksamhet genom denna fula vinkling och fortsätter med en bild av en kvinna tillsammans med flera andra i matchande T-shirts som klappar med händerna i luften och ser glada ut. Under finns bildtexten: ”Vänstern kan vinna valet” (Aftonbladet 2018, s. 10). Artikelns stora paradox som jag gissar är resultatet av en miss från artikelförfattaren är att bilden inte alls föreställer några vänsteranhängare, utan Duquesympatisörer.

I ingressen berättar man att:

”Aldrig tidigare har vänsterkrafter styrt Colombia” (Aftonbladet 2018, s 10).

Inte bara är påståendet inkorrekt med hänvisning till Frente Nacional som behandlats i uppsatsens inledning. Man inleder med det negativt betonade ordet ”aldrig” i meningen vilket får läsaren att tvivla på att det vore en bra idé att ändra på situationen. Varför skulle man pröva något nytt och osäkert? Hade man istället inlett med ett positivare: ”Vänstern kan komma att styra i Colombia” hade artikeln varit mindre färgad av artikelförfattarens egna åsikter och det hade blivit lättare för läsaren att bedöma vad man anser bör eller inte bör ske i Colombia efter sina egna tankar om ämnet. Man tar även upp ett budskap som Ivan Duque använder i sin kampanj där han i sarkasm uppmanar colombianerna att:

”Rösta för att Colombia ska bli ett andra Venezuela” (Aftonbladet 2018, s. 10).

Berättarstilen är aggressiv med många anklagande påståenden. Petro kallas inte bara gerillamedlem utan man berättar även att hans motståndare anklagar honom för ”Castrochavismo,” ett begrepp man förklarar med orden:

”En modell inspirerad av Kubas och Venezuelas döda socialistledare Fidel Castro och Hugo Chávez” (Aftonbladet 2018, s. 10).

Vad man menar är alltså att likställa det colombianska vänsterpartiet med dessa kommunist/socialistregimer. Petro själv beskriver sig som ”Progressive leftist” (The Bogotá Post 2018). Denna information finns inte att finna i artikeln som avslutas med att fastslå att högerkandidaten Iván Duque leder med omkring 40%.

20.3 Det underliggande

Man inleder med att appellera till patos, man vill uppröra, skapa vilja att kritisera genom den aggressiva rubriken vilket man fortsätter med genom att ta upp Venezuela som ett slags skräckexempel på vad som kan hända om vänstern skulle vinna valet. Det sista patosappellet kommer i slutet av artikeln när man än en gång påtalar Petros bakgrund med M-19. Etos finner man genom att referera till TT i slutet av artikeln och logosappellen kommer av att läsaren uppmanas till tanken att det vore en dålig ide att rösta fram en före detta gerillamedlem som president.

Artikelns viktigaste påstående är att vänstern kan komma till makten i Colombia. Detta argumenterar man kraftigt emot genom att ta upp flera motargument såsom att partiledaren för vänstern har varit medlem i M-19-gerillan, att det finns en oro för att Colombia skulle komma att bli ett ”nytt Venezuela” (varifrån folk flyr dagligen). Samt att högerkandidaten Duque fortfarande leder enligt mätningar. Den retoriska genre som används är deliberativ eftersom artikelförfattaren presenterar två möjliga vägar framåt för Colombia, av vilka endast den ena framställs som att den kommer att leda till en bra och säker framtid för invånarna.

Argumenten är inte solklara utan göms skickligt undan i en tämligen saklig presentation av situationen. Men det finns spår av ett ställningstagande där artikelförfattaren argumenterar emot att vänstern bör vinna valet och tar upp exempel på negativa faktorer detta skulle kunna få för framtiden. Texten är skriven dagen efter första ronden i det colombianska presidentvalet 2018. Santos har redan suttit en åttaårs period under vilken han lyckats med att skapa fred med FARC-gerillan och mottaga Nobels fredspris för sina insatser. Valet är otroligt viktigt för Colombias framtid och för fortsatt fred i landet.

20.4 Det visuella

Längst till vänster finns en bild som föreställer flera personer, i fokus finns en kvinna och bakom henne en man, båda ser glada ut och båda bär matchande orangea T-shirtar och keps. De står med händerna i luften, klappar och hejar. På tröjorna står texten: ”Somos el 73% eller: Vi är de 73 procenten.” Texten återknyter till ett tal där Iván Duque vänder sig till sina väljare med budskapet att 73 procent av colombianerna är under 45 år och vill ha ett land präglad av laglighet, entreprenörskap och rättvisa (Iván Duque 2017). De avbildade personerna är alltså Duquesympatisörer. Bildtexten lyder: Vänstern kan vinna valet. Jag anser att ett misstag har begåtts här. Bilden för med sig konnotationer om glädje och hopp inför framtiden men bildtexten talar för att bilden skulle visa Petros sympatisörer vilket den alltså inte gör.

21. Colombia gick till valurnorna

21.1 Inledning

Artikel utan namngiven journalist under sidan ”Nyheter Världen” i Svenska Dagbladet den 18 juni 2018, sidan 14. Den här artikeln är en av de kortare av mina analyserade artiklar. Med 79 ord och utan bild eller ingress beskriver Svenska Dagbladet under källan TT, den avgörande omgången av det Colombianska presidentvalet 2018. I artikeln hävdar man att flera tidigare kandidater uppmanat sina sympatisörer att rösta blankt för att visa sitt missnöje vilket signalerar till mig som läsare att man försöker övertyga om att valet inte går riktigt rätt till. Man nämner fredsavtalet och flera andra ”brännande frågor” och man påpekar att kandidaterna Duque och Petro står för radikalt olika politiska program, vilket inte är helt ovanligt i ett politiskt val. Tidpunkten för detta är juni 2018, alltså ett och ett halvt år efter att fredsavtalet signerades. Ändå benämner man just detta som en av dessa ”brännande frågor”.

21.2 Det strukturella

Texten inleds med rubriken som skvallrar om val i Colombia, artikeln är placerad ungefär mitt på sidan och tilltalar kanske främst den som antingen är insatt i fredsprocessen i Colombia eller också, genom sitt korta format, den som vill ögna igenom tidningen och skaffa sig en snabb överblick över vad som hänt i världen. Det som ligger till grund för artikeln är den långa och komplicerade fredsprocess som pågår i landet och den oro som kommer med att den president som lyckats få till ett fredsavtal med FARC-gerillan har suttit sin period och måste bytas ut. Denna oro skildras genom att tala om:

”Ett polariserande val med brännande frågor” (SvD 2018, s. 14).

Texten är byggd i kronologisk ordning där man börjar med att berätta vad som hänt och när. Därefter följer man upp med information om de kandidater som finns att välja på och avslutar med påståendet att andra partier försökt övertala sina följare att rösta blankt som en demonstration av missnöje.

21.3 Det underliggande

Artikeln inleds med ett logosappell när man genom rubriken påstår att ”Colombia gick till valurnorna” (SvD 2018, s. 14). Med detta vill man att läsaren ska dra slutsatsen att det relativt nyligen hållits ett val i landet. Att valet rörde tillsättandet av president förklaras vidare i brödtexten för den som inte redan är insatt i landets statsskick. Genom ett logosappell skildrar man även en splittring bland det colombianska folket genom att kalla valet polariserande. Det enda etosappell som finns i artikeln förutom att den publicerats i Svenska Dagbladet som är en välkänd och betrodd svensk morgontidning, är en referens till källan TT. Man appellerar till patos genom att beskriva fredsavtalet som ”brännande,” läsaren förstår att det finns starka känslor inblandade. Även påståendet att kandidater från andra partier uppmanat sina följare att rösta blankt appellerar till patos eftersom det kan påkalla känslor av oro eller ilska för att bortvalda kandidater försöker påverka resultatet för egen vinning.

Artikelns viktigaste påstående är att valet i Colombia är laddat och det underbyggs med argumentationer om kandidater med ”radikalt olika politiska program,” ”polariserande val med många brännande frågor,” andra kandidater som uppmanar till blankröstning samt att det finns ett utbrett missnöje med båda kandidaterna som gått vidare (SvD 2018, s. 14). Den retoriska genre som används är epideiktisk eftersom man vill få läsarna att känna oro för samhällsläget på en plats långt bortom oss och beskriver det som händer i en relativ nutid. Texten är skriven under en period när Colombia nyligen utropat fred efter 52 år av inbördeskrig. Den färgas av en oro över vad utgången blir efter att den president som, efter att många andra försökt, äntligen lyckats få till ett fredsavtal med FARC-gerillan, avgår och en annan kommer till makten.

21.4 Det visuella

Texten har ingen bild och ingen ingress utan består endast av en rubrik och en relativt kort brödtext placerad ungefär i mitten av tidningssidan bland andra artiklar som rör olika delar av världen. Rubriken är större än brödtexten och i fetstil. Den förklarar för läsaren att artikeln berör något som hänt i relativ nutid på en plats långt bort och att händelsen rör politik. Ord som ”brännande (frågor)”

och ”missnöje” används för att skildra att det finns ett problem och ger läsaren bilden av att det finns en oro över landets (och framförallt fredens) framtid.

22. Åtta döda efter explosion i Colombia

22.1 Inledning

Artikel på sidan 26 i Expressen den 18 januari 2019 av Carl- Fredrik Eriksson. Texten inleds med en stor rubrik i fet stil. I rubriken berättar man kort vad som hänt och var i världen det inträffat. Läser man hela texten från vänster följer sedan en bild med en bildtext som anger en möjlig orsak till varför det inträffade kan ha skett. Ingressen är tre meningar lång och skriven i fet stil där man upprepar det som står i rubriken, samt i bildtexten och lägger till ett möjligt motiv. I den efterföljande texten berättar man mer exakt var det inträffade ska ha skett. Man berättar att det kan finnas ännu fler döda än vad man först rapporterat och berättar även om ett antal skadade. Texten avslutas med en rapport från polisen där man redogör för misstankar om terrormotiv följt av en oväntad miljöbeskrivning som känns felplacerad.

22.2 Det strukturella

Uppmärksamhet skapas genom rubriken som skriker sitt budskap i fetstil. Orden ”döda” ”explosion” och ”Colombia” räcker egentligen för att läsaren ska bilda sig en uppfattning om vad som hänt. Detta är textens narratio eller vinkling, det som avsändaren valt att bygga resten av texten kring. Man har även med en bild för att locka läsaren till artikeln. Därefter följer en sammanfattning i den fetstilade ingressen. Genom att inleda med textens viktigaste delar och dessutom skriva dem i fet stil underlättar man för läsaren att snabbt bilda sig en uppfattning om artikeln innehåller något av intresse och därmed är värd att läsa vidare. Artikeln är ganska kort och någon vidare omväxling i berättandet finns inte. Man berättar sakligt och strukturerat och styrker sina påståenden genom att hänvisa till flera olika källor. Artikeln avslutas med en beskrivning av hur läget ser ut på platsen.

22.3 Det underliggande

Texten inleds med en bild som föreställer fyra uniformsklädda, beväpnade män som sitter på flaket av en vit bil. Bildtexten lyder: ”Polisen misstänker att det rör sig om en bilbomb” (Eriksson, 2019, s. 26). Bilden är placerad till vänster om texten och blir därför, tillsammans med rubriken det första en läsare ser. Artikeln tilltalar våra känslor och syftar till att rota uppfattningen om att explosionen som dödat åtta personer är resultatet av ett brott. Detta trots att det finns en mängd olika anledningar

till att en explosion skulle ha kunnat inträffa. Artikelförfattaren avslutar med att beskriva bilder som kommer från platsen och föreställer:

”[...] brinnande fordon och flera krossade rutor” (Eriksson 2018, s. 26)

vilket också syftar till att få läsaren att känna det som om man vore på plats. Även detta appellerar till läsarens patos.

Redan i ingressen hänvisar avsändaren till AFP (Agence France Presse) som är en fransk nyhetsbyrå som distribuerar nyheter mellan 151 länder världen över (AFP, 2019). Han hänvisar ytterligare en gång till AFP som i sin tur hänvisar till colombianska myndigheter angående antalet dödade. Avsändaren hänvisar även till spanska CNN som i sin tur hänvisar till hälsoministeriet [i Colombia] som rapporterar om antal skadade. Genom att om och om igen hänvisa till trovärdiga andra- och tredjehandskällor etableras tillit hos läsaren. Detta appellerar till etos. För att appellera till logos presenterar man exakta siffror på antal döda och skadade istället för att skriva t.ex. ”många skadade” Detta gör man för att låta läsaren själv avgöra om en tycker att händelsen är stor eller liten, betydelsefull eller irrelevant.

Argumentationen bygger på påståendet att ett brott har begåtts och att detta är orsaken till explosionen som dödat minst åtta och skadat 41. Detta på den något lösa grunden att:

”Polisen misstänker att det rör sig om en bilbomb – och utesluter inte terrormotiv” (Eriksson 2018, s. 26).

Texten är vinklad så att argumentationen bygger på en misstanke från den colombianska polisen vilket gör att läsaren uppfattar händelsen som betydelsefull ur ett världsligt perspektiv. Skulle det visa sig att explosionen berott på en brusten gasledning eller annan olyckshändelse skulle den knappast ha varit relevant nog att rapportera om utanför Colombias gränser. Denna typ av retorik kallas forensisk retorik och definieras av att avsändaren försöker peka ut en skyldig och nå fram till en dom efter något som inträffat (Ekström & Larsson 2010, s. 219).

Texten är skriven i januari 2019, alltså över två år efter att fredsavtalen mellan den colombianska staten och den terrorstämplade FARC-gerillan skrevs under. Landet befinner sig i ett känsligt läge och polisens misstankar kan grunda sig på ren erfarenhet eller också kan man välja att uttala sig om terrordåd för att strö salt i de öppna sår som finns kvar hos många colombianer. Indirekt skyller man en händelse vars orsak ännu inte är fastställd på dessa illegala grupper.

22.4 Det visuella

Texten är relativt kort och det finns lite omväxling i form av intervjuer, platsbeskrivningar, statistik och generell nyhetsrapportering. Istället bygger hela texten på en sammansatt rapport från flera olika källor. Däremot finns en bild som föreställer fyra uniformsklädda män som sitter på flaket av en vit bil. Alla bär full soldatmundering och en håller ett automatvapen i famnen. Deras ansiktsuttryck är avslappnade och ger intryck av att de är på plats för att övervaka snarare än att ingripa. Det är inte uppenbart att bilden är tagen på platsen för det inträffade, utan skulle lika gärna kunna vara tagen ur en annan kontext. Som läsare funderar jag lite över varför avsändaren inte istället valt att ta med en av de bilder man beskriver som kommer från platsen. Starka ord som ”stor (explosion)” ”bilbomb” ”terrormotiv” ”minst (åtta döda)” gör att händelsen uppfattas som större och mer relevant i ett världsligt perspektiv än den kanske egentligen är.

Referenser se uppsatsens huvuddel.